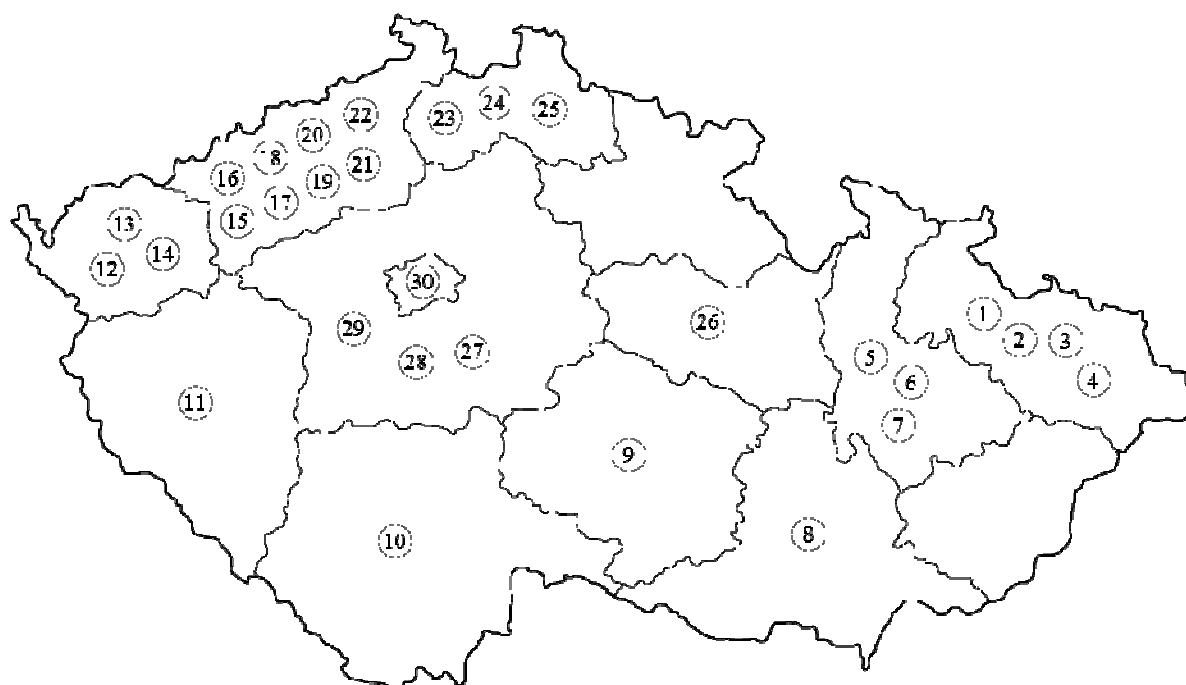

Třicet případů napříč Českem aneb jak se vládne na krajích a v obcích

Nadační fond proti korupci sestavil z otevřených zdrojů neúplný přehled případů, které čtenáři umožňují vytvořit si představu o náležitostech vládnutí v některých krajích a obcích České republiky. Převážně dokládají úzké vztahy mezi politiky a podnikateli. Také jejich časté společné zájmy. Nebo nečistý konkurenční boj mezi politiky. Některé případy se přímo nebo nepřímo týkají korupce a klientelismu. Pro značný rozsah byly vybrány pouze případy od roku 2007 do současnosti a výběr byl náhodný. V přehledu by bylo možné pokračovat.

Přehledem Fond – aspoň částečně – vychází vstříc řadě kritických hlasů, které volají po zvýšení důrazu na popis lokálních kauz a případů. Ty se totiž občanů České republiky osobně více dotýkají než „velké“ kauzy na vládní či podobné úrovni. Z toho důvodu se Fond hodlá na lokální případy více zaměřit. Popis dalších „třiceti případů“ by tak mohl následovat. Fond uvítá podněty od občanů v tomto směru.

Popis případů je aktuální k březnu 2016.

Číslo:	1
Místo:	Moravskoslezský kraj
Osoby:	Jaroslav Palas (v letech 1990–1994 člen KSČM, od roku 1995 dlouholetý člen ČSSD, v letech 1992–2004 poslanec Parlamentu ČR, v letech 2002–2005 ministr zemědělství, v letech 2008–2012 hejtman Moravskoslezského kraje, v roce 2010 zvolen senátorem za ČSSD, na přelomu let 2012 a 2013 ze strany vystoupil, bývalý člen představenstev či dozorčích rad několika společností, např. Pozemkového fondu ČR či Českých drah)
Potenciální podstata:	Neobjasnění původu finančních prostředků uhrazených v hotovosti v objemu 13 677 030 korun v souvislosti s výstavbou soukromého penzionu
Popis: V roce 2007 začal bývalý ministr zemědělství za ČSSD a zakrátko budoucí hejtman Moravskoslezského kraje Jaroslav Palas budovat pod Pradědem soukromý luxusní penzion. V té době měl na účtu 246 008 korun. Veřejnosti tvrdil, že stavbu financuje z rodinných úspor. Znalci později odhadli cenu nemovitosti na přibližně 30 milionů korun, avšak Palas odmítal vysvětlit, kde peníze získal. Stavbařům přitom platil v hotovosti [128], [129]. V roce 2010 se o věc začala zajímat policie. V srpnu 2015 bruntálský okresní státní zástupce oznámil, že trestní řízení proti Palasovi bylo odloženo. V policejním usnesení se přitom dokazuje, že Palas s rodinou stavbu financoval z peněz, které nemohl on a jeho rodina legálně vydělat [129]: <i>„Provedeným prověřováním jsme došli k závěru, že manželé Palasovi disponují výrazně vyšším majetkem, než by odpovídalo jejich vykazovaným příjmům. Avšak přes veškerou snahu se nepodařilo zjistit původ příjmů, za kterých byl tento majetek pořízen.“</i> Nejednalo se přitom o malé částky. Policie obstarala doklady o všech příjmech manželů Palasových, které podchytily úřady. Z nich vyplynulo, že za celý život manželé Palasovi vydělali legálně dohromady 40 999 152 korun, jenže utratili – jak policie také stanovila – minimálně 50 411 006 korun [129]. Rozdíl činí skoro 9,5 milionu korun. Policie přitom počítala jen s tím, že Palasovi žili po celou dobu jen z finančního minima stanoveného ministerstvem práce, ve skutečnosti ale vedli spíše nákladný život. Jezdili v luxusních vozech Audi a Palas coby vášnivý myslivec jezdil do zahraničí střílet zvěř – jen za letenky vydal se ženou přes půl milionu korun [129]. Policie uzavírá [129]: <i>„Závěrečné bilancování prokázalo jednoznačný bilanční schodek ve výši minimálně 9 411 854 korun, a to s přihlédnutím k existenci dlouhodobé půjčky 10 milionů korun, se skutečný původ finančních prostředků uhrazených v hotovosti v celkovém objemu 13 677 030 policejnímu orgánu objasnit nepodařilo.“</i> Palas přitom od ledna 2007 do konce roku 2012 provedl prostřednictvím svého bankovního účtu pouze jeden výběr v hotovosti, a to ve výši 99 tisíc korun, jeho manželka za stejné období provedla ze svých účtů pouze jeden významnější výběr v hotovosti, a to ve výši 500 tisíc korun, jejich syn v uvedeném období neprovedl žádný výběr hotovosti [129]. Palas také opakovaně veřejně lhal, když tvrdil [129]: <i>„Dva roky s policií spolupracuji. Co požadovali, jsme předali, včetně znaleckých posudků a daňových přiznání.“</i> Podle policie opak byl pravdou [129]: <i>„Inženýr Palas s policejním orgánem nespolupracoval.“</i> Odmítl jí vydat smlouvy s řemeslníky, stavební deník či doklady o platbách. A dokonce nechtěl do domu dobrovolně vpustit ani soudního znalce stanoveného policií, takže si vyšetřovatelé museli obstarat povolení k domovní prohlídce. Manželé Palasovi i syn také odmítli na policii nejasnosti objasnit a využili práva nevypovídat. Žádost novinářů o komentář k výsledkům prověřování senátor Palas odmítl s tím, že <i>„není o čem s vámi mluvit“</i> a že dům postavili <i>„za naprosto transparentní prostředky“</i>. A uzavřel [129]: <i>„Co napíšete, je mi úplně jedno.“</i>	

Číslo:	2
Místo:	Moravskoslezský kraj
Osoby:	Miroslav Novák (hejtman a předseda moravskoslezské ČSSD), Martin Dědic (stíhaný lobbista), Jaroslav Palas (bývalý hejtman – ČSSD)
Potenciální podstata:	Manipulace s veřejnými zakázkami, úplatky
Popis: Martin Dědic, kterému se na Moravě říká „ostravský Janoušek“, je oficiálním povoláním politický podnikatel, ve skutečnosti by se ale hodilo spíše označení kmotr. V březnu 2014 ho policie obvinila z ovlivňování veřejných zakázek a přijímání úplatků. Z veřejných peněz městských firem mělo skončit v Dědicově soukromé firmě více než 50 milionů korun, třicet z nich policie už označila za úplatky. Při vyšetřování se zajímala i o řadu politiků včetně hejtmana Moravskoslezského kraje Miroslava Nováka [1]. Důvodem jsou jeho těsné vazby na Martina Dědice. Policie Dědice už od roku 2014 stíhá za to, že ovlivnil řadu veřejných zakázek za stamiliony korun, neboť k tomu měl využít vazeb, které si vytvořil na špičky místní sociální demokracie. Na adresu Martina Dědice a některých městských společností prohlásil dozorující státní zástupce z Vrchního státního zastupitelství Olomouc doslova [2]: <i>„Zjistili jsme, že se jedná o velice vlivnou osobu, která měla úzké vazby na některé politiky a zároveň měla prostřednictvím toho i přímý vliv na tyto subjekty, které jsou samozřejmě přímo ovlivňovány politickou reprezentací.“</i> Celkem bylo obviněno osm fyzických osob (manažeři soukromých firem) a čtyři právnické osoby, přičemž u každé se jedná o odlišnou kombinaci trestných činů, jako je zvláště závažný zločin přijímání úplatků, zločin legalizace výnosů z trestné činnosti nebo podplácení. Obvinění poskytovali úplatky za to, že získávali veřejné zakázky [2]. V soukromé společnosti, přes kterou měly být úplatky realizovány a jež podle policie patří Dědicovy, byla zaměstnána jediná zaměstnankyně, kterou v letech 2010 až 2013 (do listopadu 2012 byl Novák náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje Jaroslava Palase pro dopravu, životní prostředí a zemědělství) byla manželka současného hejtmana kraje Martina Nováková. V obvinění Dědice se uvádí, že v období od května 2012 do září 2013 měl Dědic s Novákem 5077 telefonních spojení, tedy v průměru zhruba deset kontaktů každý jeden den [2]. U hejtmana Nováka policisté zjišťují, z jakých zdrojů zaplatil výstavbu svého honosného domu. Dvačtyřicetiletý hejtman je totiž celý život profesionálním politikem na komunální úrovni. Zastavěná plocha domu a příslušenství přesahuje tři sta metrů čtverečních. Navíc Novákovým ho stavěla společnost Vostav Morava, jejíž manažery policie obvinila za to, že zaplatili Dědicovi úplatek za zmanipulování zakázek [2]. Existují tajně natočené záběry z roku 2010 z ostravského kasina, na nichž je zachycen Novák při „vášnivém“ sázení u rulety [2]. Policie prověřuje, zda si mohl Novák takový koníček dovolit. Intenzivní telefonní spojení s Dědicem Novák v médiích komentoval slovy [3]: <i>„Pak jsem si ovšem uvědomil, že jsem třeba večer seděl u televize, díval se na tenis a během něj si s Martinem Dědicem psal zprávy, ve kterých jsme komentovali daný zápas a hecovali se, kdo z nás by to zahrál lépe. V takových situacích za večer napíšete i desítky esemesek...“</i> Miroslav Novák byl také jedním z devíti členů výboru regionální rady, která v roce 2012 schválila eurodotaci ve výši 19,4 milionů korun neprůhlednému občanskému sdružení na výstavbu luxusního sporthotelu u penzionu tehdejšího hejtmana Jaroslava Palase [3].	

Číslo:	3
Místo:	Magistrát města Opava
Osoby:	Zbyněk Stanjura (od roku 1991 člen ODS, dlouholetý zastupitel, později radní a v letech 2002–2010 primátor města Opava, dlouholetý zastupitel a radní Moravskoslezského kraje, od roku 2010 poslanec Parlamentu České republiky a od roku 2011 předseda poslaneckého klubu ODS, mezi prosincem 2012 a červencem 2013 ministr dopravy), bývalé zastupitelstvo a bývalí radní města Opava (ODS a ČSSD)
Potenciální podstata:	Nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky, jež se týkalo koupi budovy komplexu budov obchodního centra Slezanka za 270 milionů korun na náměstí v Opavě a podílu v sousední budově komplexu
Popis: V září 2008 zastupitelé města Opava schválili koupi budovy komplexu budov obchodního domu Slezanka z doby socialistické výstavby a podílu v sousední budově komplexu v historickém centru Opavy za 270 milionů korun [44]. Město nemovitost (resp. podíl) odkoupilo od fyzické osoby – majitele Jiřího Škamrady [43]. Záměrem vedení města bylo obchodní dům buď zbourat, nebo zrekonstruovat. Tehdejší primátor města Zbyněk Stanjura (ODS) k tomu řekl [44]: <i>„Je to nešťastné řešení v srdci městské památkové zóny. Revitalizací celého náměstí chceme vrátit do centra Opavy život, který se přesunul do okrajových částí s hypermarkety.“</i> Stanjura připustil, že revitalizace náměstí nebude ekonomicky výhodná, ale městu se vyplatí, neboť získá atraktivní centrum [44]. Na nákup částí obchodního komplexu Slezanka za 270 milionů korun a na rekonstrukci obecního domu si město Opava vzalo 400milionový úvěr. Samotná částka 270 milionů vzbudila značné pochyby. Tehdy opoziční zastupitelka Pavla Brady k tomu řekla [45]: <i>„270 milionů podle mých výpočtů, jako že jsem soudní znalec na oceňování nemovitostí, je tak 2x vyšší částka, než, než odpovídá skutečnosti.“</i> I samotný primátor Zbyněk Stanjura připustil, že cena je vysoká [45]. Jak se Slezankou město naloží, vysvětlil Stanjura na jaře 2009 slovy [45]: <i>„Naše představa je, že my budeme vlastnit pozemky, najdeme soukromého investora, který udělá něco jako architektonickou soutěž a nás, jako majitele pozemků, požádá o to, abychom řekli, kterou který ten návrh bychom podpořili.“</i> Nedlouho před komunálními volbami došlo v červnu 2010 na jednání zastupitelů města k neobvyklé události. Zastupitelé měli rozhodnout, zda pozemky pod Slezankou město slíbí prodat jednomu ze dvou zájemců. Radní města se přitom předtím shodli, že vhodnějším zájemcem měla být společnost, jež nabídla cenu o několik milionů nižší než druhý zájemce (téměř 190 milionů oproti 206 milionům korun). Navíc, budoucí smlouva mezi městem a zájemcem měla být pro město nápadně nevýhodná. Tehdejší opoziční zastupitelka Pavla Brady konstatovala [47]: <i>„Předkládaná smlouva znamenala obrovské závazky pro město. Mohlo se stát, že se příštích dvacet let nebude se Slezankou nic dít, a město s tím nebude schopno nic udělat. Ve smlouvě na to nemělo žádné páky. Navíc hrozilo, že bychom jako město dotovali soukromý subjekt bezúročnou půjčkou téměř dvě stě milionů korun na třináct let, a to přestože jsme si na nákup Slezanky půjčili peníze a platíme úroky.“</i> Krátce před jednáním zastupitelů o příslušném bodu však Stanjura bod z jednání stáhl [47]. Nové vedení města se v roce 2011 rozhodlo naložit se Slezankou jinak a poloprázdný objekt pronajalo na 20 let [46]. Nájemce však nebyl schopen platit dohodnuté nájemné a po čase s ním byla smlouva ukončena. Objekt tak opět padl na bedra města. Část je pronajata [48].	

Číslo:	4
Místo:	Magistrát Frýdku-Místku
Osoby:	Michal Pobucký (bývalý a opětovný primátor Frýdku-Místku – ČSSD), Dalibor Hrabec (bývalý náměstek primátora Frýdku-Místku – nestraník), Eva Richtrová (bývalá starostka, resp. primátorka Frýdku-Místku a bývalá senátorka za ČSSD), městská rada a další osoby (původně celkem 34 fyzických osob a 6 právnických osob)
Potenciální podstata:	Manipulace s veřejnými zakázkami, předražená konkrétní zakázka, „zametání“ dopravních přestupků „pod koberec“
Popis: V roce 2014 podal státní zástupce obžalobu k okresnímu soudu, jež se týkala celkem 18 lidí a jedné firmy. Obžaloba měla několik částí (manipulace s veřejnými zakázkami, „zametání“ dopravních přestupků „pod koberec“). Mezi obžalovanými byli i ředitel městské policie Milan Sněhota a tehdejší primátor Michal Pobucký, a to právě v souvislosti se „zametáním“ dopravních přestupků [5]. Pobucký svou vinu odmítl [4]: <i>„Jsem obžalován z psychické pomoci, což považuji za absurdní. Já tvrdím, že jsem neudělal nic špatného a protizákonného.“</i> Vyšetřování se původně týkalo 34 lidí a šesti firem [5]. Hlavou celé organizované skupiny byl podle žalobce podnikatel Tomáš Musil, který přiznal, že za účelem vítězství jeho firmy ve výběrovém řízení mu dělali ostatní uchazeči takzvané křoví. Musil ale odmítl závěry žalobce, že manipuloval s výběrovými řízeními pod dohledem bývalého náměstka primátora Dalibora Hrabce, a především pod dohledem šéfa IT oddělení na magistrátu Petra Budínského [4]. Žalobce naznačil, že část obviněných se k trestné činnosti doznala, a tak bylo přistoupeno buď na dohodu o vině a trestu, nebo bylo stíhání podmíněně zastaveno. Podle žalobce se jednalo o dvacet zmanipulovaných zakázek, jejichž hodnota byla 12 milionů korun, a o osm dopravních přestupků [5]. Třetí část kauzy se k soudu zatím nedostala. V ní policie obvinila kompletní bývalou městskou radu kvůli údajně předražené zakázce na čištění a hloubení příkopů ve Frýdku-Místku. Jako poslední si obvinění vyslechla bývalá starostka (primátorka) i senátorka Eva Richtrová. Celkem je v této záležitosti stíháno patnáct lidí. Kromě Evy Richtrové ještě jeden úředník a 13 dalších městských radních [5]. V lednu 2015 odešla ze zastupitelského klubu ČSSD ve Frýdku-Místku výše zmíněná Eva Richtrová. Učinila tak poté, co Michal Pobucký sdělil svoji představu nové koalice ve Frýdku-Místku, v níž měl být on (znovu) primátorem. Richtrová k tomu řekla [6]: <i>„(...) A představil to takovým způsobem, že jsem odešla. Už toho bylo zkrátka dost. Není ani tak problém v sociální demokracii jako takové, ale nechci, aby město vedli veksláci.“</i>	

Číslo:	5
Místo:	Olomoucký kraj
Osoby:	Jiří Rozbořil (hejtman Olomouckého kraje a zastupitel města Olomouce, dlouholetý člen ČSSD, v minulosti a v současnosti člen řady komisí, rad a představenstev, bývalý provozní náměstek ředitele Fakultní nemocnice Olomouc), Karel Kadlec (náměstek ředitele krajského ředitelství pro službu kriminální policie a vyšetřování), Radek Petrůj (ředitel odboru olomoucké hospodářské kriminality), Ivan Kyselý (podnikatel, spolupracovník bývalého ministra vnitra za ODS Ivana Langera)
Potenciální podstata:	Obvinění ze zneužití pravomoci úřední osoby, přijetí úplatku, účastenství na zneužití pravomoci úřední osoby, podplacení
Popis: V říjnu 2015 provedli policisté Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu razii v Olomouckém kraji a v Praze, při které došlo k zadržení několika osob včetně hejtmana Olomouckého kraje Jiřího Rozbořila (ČSSD) a náměstkyně ředitele krajského ředitelství pro službu kriminální policie a vyšetřování Karla Kadlece. Zadržení byli také ředitel odboru olomoucké hospodářské kriminality Radek Petrůj a spolupracovník bývalého ministra vnitra za ODS Ivana Langera podnikatel Ivan Kyselý, předveden na podání vysvětlení byl také samotný Ivan Langer. Vyjma Ivana Langera byli následně čtyři zmínění pánové obviněni: dva ze zneužití pravomoci úřední osoby, jeden navíc i pro přijetí úplatku, třetí osoba z účastenství na zneužití pravomoci úřední osoby a hejtman Rozbořil z podplacení. Vyjma Jiřího Rozbořila skončili tři obvinění ve vazbě [110]. Ředitel Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Robert Šlachta prohlásil, že razie se týkala klientelistických vazeb mezi vysokými policejními důstojníky, politiky a podnikateli na Olomoucku [110]. V případě hejtmana Rozbořila mělo podle médií dojít k jeho snaze ovlivnit a zamést pod koberec vyšetřování možného dotačního podvodu. Náměstkovi olomouckého krajského policejního ředitele Karlu Kadlecovi za to v srpnu 2015 údajně nabízel finanční úplatek. Možný dotační podvod se týkal projektu moderního jezdeckého areálu a penzionu v olomoucké části Lazce, který byl otevřen v roce 2013. Přišel na více než 100 miliónů korun, přičemž 35 miliónů získal investor z evropských dotací, které v rámci programu Rozvoj a obnova sportovních areálů rozdělovala regionální rada ROP Střední Morava. Rozbořil je z titulu své funkce hejtmana v jejím vedení. Policie detailně monitorovala schůzku Rozbořila a Kadlece v olomoucké restauraci, na níž mělo dojít k předmětnému nelegálnímu jednání. Po obvinění k tomu Rozbořil řekl [114]: „Byl jsem ve špatný čas na nesprávném místě.“ V listopadu 2015 Rozbořil okomentoval policejními odposlechy ze schůzky v restauraci slovy [111]: „Konečně jsem slyšel odposlechy. Potvrdily to, co říkám od začátku. Na mém prohlášení, že jsem nevinný, se nic nezměnilo. Neobjevilo se v nich nic, co by naznačovalo, že jsem nabízel úplatek. Jsou to hospodské řeči, které lze všelijak vyložit, ale jako konkrétní nabídka úplatku určitě ne.“ Obviněný Rozbořil opakovaně odmítl rezignovat na svoji funkci hejtmana, a to i po naléhání ze strany předsedy ČSSD a premiéra Bohuslava Sobotky. Ještě v říjnu 2015 o jeho osudu jednal v Olomouci krajský výkonný výbor ČSSD spolu s krajskými zastupiteli strany. Z 29 aktérů schůzky vyjádřilo Rozbořilovi v tajném hlasování podporu 21 osob [112]. Ani krajské zastupitelé na svém jednání v prosinci 2015 hejtmana Rozbořila neodvolali, na jednání se o Rozbořilově setrvání či nesesetrvání ve funkci nehlasovalo. Rozbořil zastupitelům zopakoval [113]: „Nic z toho, z čeho jsem viněn, jsem nespáchal. Svědomí mám čisté.“ Proti trestnímu stíhání podal stížnost, stejně tak učinili i zbylí tři obvinění [113].	

Číslo:	6
Místo:	Olomoucký kraj, město Prostějov
Osoby:	Alois Mačák (dlouholetý člen ČSSD, v letech 1994–2015 zastupitel města Prostějov, dlouholetý místostarosta města Prostějov, v letech 2004–2015 zastupitel Olomouckého kraje, v letech 2008–2012 náměstek hejtmana a v letech 2012–2015 první náměstek hejtmana Olomouckého kraje, bývalý člen Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava), Miroslav Pišťák (dlouholetý člen ČSSD, v letech 1998–2010 místostarosta města Prostějov, od listopadu 2010 do září 2015 starosta/primátor města Prostějov)
Potenciální podstata:	Přijetí darů ze strany vysokých politických činitelů regionu od soukromých firem v regionu
Popis: V říjnu 2015 deník Mladá fronta Dnes informoval o tom, že náměstek hejtmana Olomouckého kraje a zastupitel města Prostějov za ČSSD Alois Mačák a s ním také primátor města Prostějov Miroslav Pišťák (ČSSD) obdrželi na své soukromé účty finanční dary od několika firem z regionu. Jednalo se celkem o 1,6 milionu korun. Konkrétně v roce 2014 poslala společnost DT – Výhybkárna a strojírna z Prostějova primátorovi Miroslavu Pišťákovi čtvrt milionu korun, náměstek hejtmana Alois Mačák v letech 2012 a 2013 obdržel 1,35 milionu, z toho 1,1 milionu opět od společnosti DT – Výhybkárna a strojírna, dalších celkem 250 tisíc korun mu věnovaly jiné tři olomoucké firmy [115]. Politici na darech nespátkovali nic pochybného. Alois Mačák k tomu uvedl [115]: „<i>Poskytnutí daru se uskutečnilo v souladu se všemi příslušnými právními předpisy včetně jeho zveřejnění podle zákona o střetu zájmů. Tyto firmy nedodávaly pro město Prostějov ani Olomoucký kraj jedinou zakázku a navíc to vylučuje i jejich výrobní program. Poskytnutí daru jsem využil na podporu volební kampaně v letech 2012 a 2013. Firmy mně poskytly finanční dar legitimně darovací smlouvou, protože jsme chtěli, aby byla zajištěna transparentnost a zákonnost.</i>“ Miroslav Pišťák reagoval podobně [115]: „<i>Tento dar jsem zdanil a použil v předvolební kampani v komunálních volbách v roce 2014 pro svoji kampaň. Přijetím tohoto daru se necítím jakkoliv zavázaný nebo ovlivněný ani dnes, ani do budoucna. Dárce se v době mého působení na radnici neucházel o zakázky od města a žádnou zakázku také nezískal.</i>“ Předsedou představenstva společnosti DT – Výhybkárna a strojírna je Bedřich Grulich z ČSSD, který byl zastupitelem Prostějova a od roku 2014 je členem Rady města Prostějov. Novináři však požádali Ústředí ČSSD o stanovisko k celé věci, načež Lidový dům se od darů distancoval [115]: „<i>Financování kampaní jde výhradně přes schválené stranické účty. Veškeré příjmy a výdaje jsou řádně evidovány v účetnictví a uvedeny ve výročních finančních zprávách. O tom, jak oba jmenovaní se soukromými dary naložili či nakládají, ČSSD neměla a nemá žádné informace. Jedná se výhradně o jejich soukromé aktivity a jakékoliv spojování s ČSSD vylučujeme.</i>“ Redakce Mladé fronty Dnes oba politiky také neúspěšně požádala, aby zveřejnili vyúčtování darů použitých na kampaň. Události však nabraly jiný směr. Den poté totiž primátor Prostějova Miroslav Pišťák oznámil rezignaci na svoji funkci, následující den ze svých vysokých funkcí odstoupil také Alois Mačák. Ten však nezůstal bez práce – začal totiž pro společnost DT – Výhybkárna a strojírna pracovat [116]. I přes to ke konci roku 2015 nominovala prostějovská konference ČSSD Aloise Mačáka na kandidátku pro příští krajské volby, a to jako třetího kandidáta v pořadí. Jména na kandidátce však ještě podléhají schválení nadřízených organizací ČSSD [117]. V únoru 2016 média informovala, že policie ukončila prošetřování darů obou politiků a věc odložila [118].	

Číslo:	7
Místo:	Magistrát Přerova
Osoby:	Jiří Lajtoch (bývalý primátor Přerova, ČSSD), Josef Kulíšek (někdejší náměstek Lajtocha, ODS), Václav Zatloukal (radní za ČSSD), Jaroslav Čermák (radní, ODS), Pavel Gala (vedoucí odboru koncepce a rozvoje města Přerova), Jiří Raba (úředník z oddělení investic)
Potenciální podstata:	Pletichy při veřejné soutěži, zneužívání pravomoci veřejného činitele spáchaný ve spolupachatelství

Popis: V listopadu 2014 uložil olomoucký okresní soud podmíněné tresty od dvou do třech let třem vysokým politikům města Přerova a dvěma úředníkům za kauzu z let 2008 a 2009. Šestici odsouzených osob tvořil exprimátor Jiří Lajtoch (ČSSD), jeho náměstek Josef Kulíšek (ODS), radní Václav Zatloukal (ČSSD), radní Jaroslav Čermák (ODS), vedoucí přerovského odboru koncepce a rozvoje Pavel Gala a úředník z oddělení investic Jiří Raba. U soudu se ocitli kvůli rekonstrukci zimního stadionu a kvůli stavbě domova pro seniory. Obě zakázky výrazně přesáhly svůj původní rozpočet a dle žalobce vícepráce, jež byly větší než zákonem daných 20 procent, udělala stejná firma – a to bez zákonem daného výběrového řízení [8]. Tatáž firma se navíc podílela na stavbě bazénu u Lajtochových a na budování Zatloukalova rodinného domu, přičemž oběma vystavila faktury, na jejichž splacení stavitel nijak nespěchal (Václav Zatloukal fakturu na 3,1 milionu korun uhradil pouze částečně, a to ve dvou zálohách 290 tisíc a 500 tisíc korun, přičemž zbývající částku neuhradil, firma pohledávku nevymáhala a ta se proto stala promlčenou) [8]. Jmenovaní byli obžalováni za sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a za zneužití pravomoci úřední osoby [7]. Nejprísnější trest hrozil Václavu Zatloukalovi. Podle státního zástupce získal Zatloukal nezákonně značný prospěch, mohl tak dostat tři až deset let za mřížemi: „*Považujeme za prokázané, že si od společnosti Přerovská stavební nechal postavit dům a práce nebyly zaplacené v tom rozsahu, v jakém byly provedeny, přičemž šlo o rozdíl více než dvou milionů korun,*“ uvedl k Zatloukalovi státní zástupce [7]. Soudce olomouckého okresního soudu konstatoval [7]: „*Soud má za prokázané, že v souvislosti se stavbou domova důchodců a rekonstrukcí zimního stadionu obžalovaní společně a vědomě sjednali výhodu jednomu soutěžiteli na úkor ostatních. Konkrétně to byla společnost PSS Přerovská stavební. Důvodem pro toto jednání je osobní či obchodní propojení většiny obžalovaných s majiteli této společnosti.*“ V uložení přísnějších trestů dle soudce bránila skutečnost, že se kauza sporných zakázek k soudu dostala až po třech letech vyšetřování a především v důsledku sporů samotných žalobců: „*Tehdy byli obžalovaní v jiném postavení, případný postih by před třemi lety vypadal úplně jinak. Zaviněný tříletý průtah však dle našeho názoru připadá k tíži justice a ne obžalovaných.*“ Protikorupční policie totiž politiky a úředníky navrhla obžalovat hned čtyřikrát, trestní stíhání však bylo žalobkyní třikrát zastaveno s tím, že se trestný čin nestal. Toto rozhodnutí ale vždy následně zrušilo nejvyšší státní zastupitelství. Obžaloba tak padla až v dubnu 2014, po změně státního zástupce. Žalobkyně, jež obžalobu na Lajtocha a ostatní odmítala podat, nakonec rezignovala [7]. Proti rozsudku se souzení odvolali, stejný krok učinil i žalobce – nesouhlasil s rozsudky u Galy a Raby, a také u bývalého radního Zatloukala. Odvolací soud následně rozsudky zrušil a věc vrátil zpět olomouckému okresnímu soudu [8].

V září 2015 olomoucký okresní soud potvrdil vinu všech obžalovaných, a to uložení podmíněných trestů, avšak snížil o dva měsíce trest u Lajtocha, Kulíška a Čermáka. Výši původního trestu soud naopak potvrdil u Zatloukala, Galy a Raby. I proti tomuto verdiktu se uvedení odvolali [8].

Číslo:	8
Místo:	Město Brno
Osoby:	Michal Štefl (předseda představenstva a generální ředitel společnosti OHL ŽS), Roman Onderka (dlouholetý primátor města Brna – ČSSD), Michal Hašek (dlouholetý poslanec, hejtman Jihočeského kraje a předseda Rady Asociace krajů České republiky – ČSSD)
Potenciální podstata:	Podivnosti kolem miliardové veřejné zakázky
Popis: V roce 2010 vyhrála největší brněnská stavební společnost OHL ŽS tendr na stavbu nové budovy elektrotechnické fakulty Vysokého učení technického v Brně (VUT v Brně) za 1,12 miliardy. Hospodářské noviny zjistily, že v jednom ze souborů na CD se zadávací dokumentací, kterou obdrželi uchazeči o zakázku, byl ve zdrojových vlastnostech uveden zaměstnanec vítězné firmy OHL ŽS Ivo Uhýrek. Členem správní rady školy byl mimoto také předseda představenstva a generální ředitel vítězné společnosti OHL ŽS Michal Štefl. V oficiálním poslání správní rady školy se uvádí: <i>„Vydává předchozí písemný souhlas k právním úkonům, kterými VUT hodlá nabýt nemovité věci. (...) Vyjadřuje se zejména k dlouhodobému záměru VUT.“</i> Jinými slovy: Štefl musel vědět o všech velkých projektech vysoké školy předem [18]. Samotná správní rada však o vítězi zakázky nerozhodovala. Rektor VUT v Brně Karel Rais se k celé záležitosti vyjádřil slovy [18]: <i>„Vzdálenost mezi zakázkou a správní radou je obrovská, k detailům zakázky se nemohli dostat.“</i> K některým detailům zakázky se však dostal zaměstnanec vítězné firmy, jehož jméno se nějakým způsobem objevilo ve vlastnostech souboru zadávací dokumentace k zakázce. Předseda představenstva a současně generální ředitel této firmy byl současně členem správní rady školy. Za průběh a za vítěze zakázky se následně postavila správní rada VUT v Brně v čele s jejím předsedou Romanem Onderkou (ČSSD), který byl v té době současně primátorem města Brna. Dalším členem správní rady školy byl také hejtman Jihočeského kraje a předseda Rady Asociace krajů České republiky Michal Hašek (ČSSD). Na v médiích zveřejněné informace reagovala správní rada VUT v Brně nebývale „hysterickou“ sedmistránkovou tiskovou zprávou, v níž opakovaně poukazovala na snahu o poškození dobrého jména školy s tím, že vedení VUT v Brně je <i>„nuceno obrátit se se svým nárokem na ochranu dobrého jména a pověsti na spravedlivý soud, resp. orgány činné v trestním řízení. Za tímto účelem dojde v nejbližších dnech k předání celé věci k řešení právní cestou.“</i> [20]. V podobném duchu reagoval i samotný Roman Onderka. Ocitujme k tomu úryvek z článku [19], v němž se uvádí: <i>„Já nepřišel dělat rozhovor, já přišel jen sdělit usnesení správní rady,“ uvedl Onderka zvýšeným hlasem a odešel. Sdílnější nebyli ani další členové správní rady – ti pouze odkazovali na prohlášení, přečtené Onderkou a urychleně opustili budovu.“</i>	

Číslo:	9
Místo:	Kraj Vysočina
Osoby:	Libor Joukl (náměstek hejtmana Kraje Vysočina pro dopravu – ČSSD), Jan Míka (ředitel Krajské správy a údržby silnic Vysočiny – ČSSD), Jiří Běhounek (hejtman Kraje Vysočina – nestraník za ČSSD)
Potenciální podstata:	Obžaloba pro trestný čin pletichy při veřejné soutěži a dražbě, obžaloba pro trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku
Popis: Podle protikorupční policie byla veřejná zakázka na nákup osmadvaceti sypačů Iveco pro Krajskou správu a údržbu silnic Vysočiny (KSUSV) z roku 2009 zmanipulovaná a Kraj Vysočina kvůli tomu přišel o více než třiatřicet milionů korun. Kraj Vysočina se však odmítl připojit jako poškozený v trestním řízení, čímž se dobrovolně vzdal možnosti tyto peníze v budoucnu vymáhat. O tomto zásadním kroku rozhodla v tichosti rada kraje na svém zasedání dne 2. prosince 2014. Pod rozhodnutím je podepsáno šest radních [21]. V kauze byli obviněni náměstek hejtmana Kraje Vysočina pro dopravu Libor Joukl (ČSSD) a ředitel Krajské správy a údržby silnic Vysočiny Jan Míka (ČSSD). Radní Kraje v usnesení uvedli [21]: „<i>Kraji Vysočina není známa žádná skutečnost, nasvědčující tomu, že by v rámci proběhnuvší zakázky vznikla jakákoli škoda, nebo že by byly porušeny právní předpisy, a proto rozhoduje nepřipojit se jako poškozený k údajné finanční škodě vyjádřené v přípisu policie ze dne 25. listopadu 2014.</i>“ Hejtman Jiří Běhounek (ČSSD) k tomu dodal [21]: „<i>Škoda byla vyčíslena na základě nějakého posudku, který jsme ani neviděli. Navíc jsme přesvědčeni, že zakázka proběhla v pořádku a nebyly porušeny žádné právní předpisy a žádná škoda nám nevznikla. To je důvod, proč se nechceme v trestním řízení jako poškození připojit.</i>“ Jenže podle ověřených informací Deníku [21] nikdo z radních nevyužil možnost nahlédnout do policejního spisu – jako zástupci potenciálně poškozené strany by se tak mohli seznámit s případnými důkazy. Pokud této zákonné možnosti nevyužili, mohli pak těžko posuzovat, zda byl, či nebyl porušen zákon [21]. V březnu 2015 podal jihlavský státní zástupce Kamil Špelda k Okresnímu soudu v Jihlavě obžalobu na oba obviněné. Libor Joukl byl obžalován z trestného činu pletichy při veřejné soutěži a dražbě. Jan Míka byl kromě pletichy obžalován ještě z trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku. Oběma obžalovaným, kteří i nadále zůstávají ve svých politických i profesních funkcích, hrozí trest vězení v délce od dvou do osmi let [22]. Státní zástupce k tomu uvedl [22]: „<i>Vniklá škoda byla stanovená jako rozdíl mezi cenou dle uzavřené kupní smlouvy a cenou obvyklou za jednotlivé části dodávky. Nicméně, v reálu by zřejmě mohlo být dosaženo ceny ještě nižší, pokud by se mohli zúčastnit veřejné zakázky všichni potenciální výrobci, kteří by navíc mohli nabídnout slevu vzhledem k počtu odebraných kusů.</i>“ Podle žalobce ale zmiňovaný posudek není jediným důkazem. Celý spis má tři a půl tisíce listů. Navíc k tomu jsou ještě přílohy s datovými nosiči s e-mailovou korespondencí a s odposlechy. Stručný přehled všech důkazů má podle informací žalobce sedmáct stran [22]. Skutečnost, že žádný zástupce poškozeného (tedy Kraje Vysočina) nevyužil možnosti nahlédnout do trestního spisu, aby se tak seznámil se stavem věci, zarazila i státního zástupce [22].	

Číslo:	10
Místo:	České Budějovice
Osoby:	Juraj Thoma (dlouholetý bývalý člen ODS a dlouholetý zastupitel města České Budějovice, v letech 2002–2006 první náměstek primátora, v letech 2006 až 2010 primátor města České Budějovice za ODS, poté v letech 2010–2014 primátor města České Budějovice za hnutí Občané pro Budějovice)
Potenciální podstata:	Nepravomocné odsouzení za zneužití pravomoci úřední osoby

Popis: V září 2012 policie obvinila tehdejšího primátora Českých Budějovic Juraje Thomu ze zneužití pravomoci úřední osoby a z porušení povinnosti při správě cizího majetku. Těchto činů se Thoma měl dopustit tím, že bez schválení Radou města podepsal v létě 2010 dodatek ke smlouvě se společností BIT SERVIS o dodávce počítačového zařízení za více než 37 milionů korun [119]. Spolu s Thomou policie obvinila také bývalého vedoucí odboru informačních a komunikačních technologií magistrátu.

Podle policie měl Thoma svým jednáním připravit město České Budějovice o několik milionů korun [119]: *„Statutárnímu městu České Budějovice tak způsobil škodu ve výši bezmála 5 000 000 korun. V rámci vyšetřování případu byl přibrán i soudní znalec z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady výpočetní techniky, který potvrdil také toto nadhodnocení zakázky.“* Thoma na následné tiskové konferenci obvinění odmítl s tím, že kvůli trestnímu stíhání podá stížnost. Podle něj nebyl důvod žádat o schválení dodatku Radou města, protože smlouvu doporučil odbor informatiky, veřejných zakázek, i advokátní kancelář. Podle policie však spolupráce mezi městem a IT společností běžela již několik let, přičemž veškeré smlouvy i dodatky byly vždy projednány a schváleny Radou města [119]: *„Mechanismus, jak v těchto případech postupovat, byl tedy oběma obviněným mužům dobře znám.“*

V říjnu 2012 média zveřejnila nahrávku z doby před Thomovým obviněním, na níž Thoma podivně komentuje svoje podepsání uvedené zakázky a také říká [124]: *„(...) My ten problém máme mocnější, že BIT Servis s náma nějak spolupracoval v rámci volební kampaně.“* Jak nahrávka vznikla, kdo ji pořídil a proč, není jasné. Na zveřejnění nahrávky reagoval Thoma kategoricky [124]: *„Nahrávku považuji za absolutní blábol.“* V prosinci 2012 však plzeňské státní zastupitelství trestní stíhání Juraje Thomy s podmínkou zastavilo, na jaře 2013 policie Thomu v téže věci opět obvinila, a to ze zločinu zneužití pravomoci úřední osoby [120], [121]. Nově policie odhadla škodu pro město na nejméně 8,7 milionů korun [121].

V lednu 2016 Okresní soud v Českých Budějovicích poslal Juraje Thomu na pět let do vězení za zneužití pravomoci úřední osoby a Thomovi uložil zaplatit škodu přes 12,5 milionů korun [122]. Ten se proti rozsudku odvolal. Odmítl také jakoukoli vinu a celé trestní stíhání vysvětlil spiknutím svých bývalých souvěrců z ODS, kteří zařídili Thomovo odvolání z funkce primátora v roce 2010. Thoma tehdy přestoupil z ODS do nově vzniklého hnutí Občané pro Budějovice, jež – na rozdíl od ODS – značně uspělo ve volbách v roce 2010 a získalo třetinu v městském zastupitelstvu. Následovat za to měla vendeta ze strany mocné místní ODS, jež měla proti Thomovi vyvolat „policejní mašinerii“ [123]. Mezi vlivné postavy tamější ODS patří Martin Kuba (předseda jihočeské ODS a bývalý ministr průmyslu a obchodu) či „kníže z Hluboké“ Pavel Dlouhý. Dlouholetý člen jihočeské ODS Juraj Thoma k tomu řekl [123]: *„Jihočeská ODS fungovala a funguje dodnes na rodinné bázi italského typu (...)“.*

Číslo:	11
Místo:	Magistrát města Plzně
Osoby:	Bývalí zastupitelé města Plzně, Petr Rund (do počátku roku 2014 dlouholetý zastupitel, radní a náměstek primátora za ODS)
Potenciální podstata:	Nehospodárné vynaložení přibližně 350 milionů korun veřejných prostředků na výstavbu parkovacího domu „Rychtářka“
Popis: V dubnu 2009 schválili zastupitelé města Plzně usnesení, v němž vzali na vědomí „základní strategickou studii a doporučení optimálního postupu při realizaci výstavby parkovacího domu „Rychtářka“ v Plzni“, a současně schválili záměr realizace výstavby parkovacího domu s komerčními prostory „Rychtářka“ formou PPP projektu. Primátorem města byl tehdy Pavel Rödl (v té době ODS) [39]. Rok nato v dubnu 2010 bylo vydáno stavební povolení a již o den později byla zastupitelstvem města schválena smlouva o poskytování služeb a dostupnosti parkovacího domu „Rychtářka“, kterou předložil technický náměstek Petr Rund [40]. Investorem stavby se stala pražská firma HERMOSA Real Estate, která ji měla provést za 250 milionů korun s tím, že bude každoročně v následujících 19 letech inkasovat od města skoro 18,5 milionů a až po této době připadne objekt městu [40]. Prostým vynásobením tak lze zjistit, že město smluvně zajistilo pro firmu výnos více než 100 milionů korun. Výtěžek z parkování však měl připadnout městu. Není bez zajímavosti, že společnost HERMOSA Real Estate jen několik měsíců po vydání stavebního povolení ke stavbě změnila své jméno na HERMOSA Parking Plzeň, jejím jediným akcionářem se do léta 2015 stala společnost AMULO CO. LIMITED se sídlem na Kypru zastoupená v České republice dvorní advokátní kanceláří lobbisty Iva Rittiga ŠACHTA & PARTNERS (dnes MSB Legal), jež je mediálně známá z jiných kauz [40]. Do smlouvy o PPP projektu však bylo prosazeno, že z pronájmu 1600 metrů čtverečních v přízemí areálu bude profitovat po celou dobu splácení dlužné částky uvedená společnost HERMOSA Real Estate (HERMOSA Parking Plzeň). Město tedy mělo splácet, podle odborníků předražený, parkovací dům, ve kterém si měla bezplatně podnikat soukromá firma. Parkovací dům byl slavnostně otevřen v červnu 2011 [40]. Původní odhady města z výtěžku z parkování se však hrubě mýlily. O využití parkovacího domu o kapacitě 447 míst totiž řidiči dlouhodobě neměli zájem. V prvních měsících po otevření parkovalo v parkovacím domě v průměru čtyřicet aut [41]. Tehdejší náměstek primátora Miloslav Šimák z ČSSD ujišťoval, že se město pokusí rozšířit informace o nové možnosti parkování třeba i s pomocí billboardů. Jakýsi opoziční zastupitel na to však reagoval oprávněnou námitkou [41]: „Proč až teď uvažujete, že to budete propagovat? Co jste pro to udělali dřív?“ Město pak zvýraznilo směrové tabule, v roce 2014 (tři roky po otevření parkovacího domu) se navíc pustilo do opravy ulic v centru, čímž řidiče de facto donutilo využít parkování jinde než v centru. Město navíc snížilo ceny v parkovacím domě na polovinu a teprve souběhem těchto faktorů se zvýšilo využití parkovacího domu. V září 2015 tak mohl náměstek primátora Petr Náhlík zhodnotit situaci slovy [42]: „Zhruba dvoutřetinová vytíženost během pracovního týdne a třetinová vytíženost o víkendech. Poté, co slevy skončily, už byl nastoupen trend, že lidé se naučili parkovací dům využívat.“ Poznamenejme k tomu, že při současných cenách za parkování v parkovacím domě „Rychtářka“ (za hodinu ve dne řidiči zaplatí deset a v noci pět korun, přičemž parkování na celý den stojí šedesát a na celou noc čtyřicet korun) lze s úspěchem pochybovat o rozumné návratnosti celé investice.	

Číslo:	12
Místo:	Magistrát města Karlovy Vary
Osoby:	Ladislav Vrbický (vedoucí Úřadu územního plánování a stavebního úřadu Magistrátu města Karlovy Vary), Rada města (9 členů, mezi nimi dva za ODS a TOP 09, zbývajících pět za jiná místní uskupení)
Potenciální podstata:	Dodatečné legalizace černých staveb stavebním úřadem

Popis: V únoru 2013 Rada města Karlovy Vary jednomyslně jmenovala vedoucím Úřadu územního plánování a stavebního úřadu Magistrátu města Karlovy Vary Ladislava Vrbického [26]. Pro jmenování hlasovalo všech devět členů rady, mezi nimiž byli po dvou radní za ODS a TOP 09 (zbývajících pět radních bylo za jiná místní uskupení). Karlovy Vary přitom v minulosti měly nejznámější šéfku stavebního úřadu v zemi, kterou byla Ivana Doubová. Ta nedokázala zasáhnout proti vzniku celé ruské vesničky na okraji města, i když vyrostla bez stavebního povolení. A tatáž Ivana Doubová později také zbohatla o desítky milionů na změně územního plánu, který zhodnotil její pozemky [27]. Ladislav Vrbický měl se zmíněnou na černo vybudovanou ruskou vesničkou mnoho společného – byl jejím projektantem. Potřebná stavební povolení „dřevňa“ ještě v září 2014 neměla, ale na její legalizaci se pracovalo. Vše totiž dostal paradoxně na starosti nový šéf karlovarského stavebního úřadu, který před nástupem do své funkce vesničku navrhl – Ladislav Vrbický. Jmenováním právě jeho osoby do čela Úřadu územního plánování a stavebního úřadu se tak završil jistý kruh problémů s černými stavbami v Karlových Varech. Samotný Vrbický k tomu v září 2014 řekl [27]: *„Byl jsem projektantem, který to dával dohromady, tu vesničku. Jo, čili, pokud byste chtěli tuhle informace z hlediska ne stavebního úřadu, ale z hlediska vlastně těchto prací, tak jsem schopnej je vám k tomu dát taky informace, protože jsem s paní Smirnovou, která je nová vlastníčka, byl v úzkým kontaktu a víceméně jsme legalizovali tyto stavby.“* Nepřekvapí, že i za šéfa Úřadu Ladislava Vrbického vznikla další černá stavba [27].

Na jaře 2014 byl v luxusní Zahradní čtvrti v Karlových Varech, která je chráněná jako památková zóna, téměř zbourán historický lázeňský dům. Podle původního stavebního povolení přitom měla probíhat oprava domu, vznikla však zcela nová železobetonová budova, u které z původní budovy zůstala jen čelní stěna [27]. Ladislav Vrbický k tomu lakonicky řekl [27]: *„Se mnohdy stane, zrovna jako v tomto případě, že teda vlastně v momentě, kdy ten stavebník překročí rámec těch stavebních prací, tak se to tomu stavebnímu úřadu donese až ex post. Bohužel vlastně v průběhu provádění stavby došlo vlastně k překročení toho rozsahu stavebního povolení.“* Odbor památkové péče na místě provedl místní šetření a zjistil, že stavebník skutečně nedodržel kromě stavebního povolení ani stanovisko Odboru památkové péče. Výsledkem následného správního řízení bylo vyměření pořádkové pokuty ve výši milion a 200 tisíc korun za správní delikt proti ochraně památkového dědictví [27]. Majitel nemovitosti tedy musel platit historicky nejvyšší pokutu, která kdy byla v karlovarském regionu udělena, ale i tak se mu jeho postup vyplatil. Nemusel totiž opravovat historické části domu a dodatečnými stavebními povoleními všechno zpětně zlegalizoval – do nového wellness centra si tak může umístit bazén, vířivky a další vybavení, které by do historického domu tak snadno instalovat nešlo [27]. Samotný Vrbický ke své dřívější a současné roli poznamenal [27]: *„To by tady nemohl dělat nikdo nic, protože to je jedna stavba za druhou by se dala prohlásit za kontraverzní. Jo, takže jsme tady takový město, kde se něco děje. A když se něco děje, tak prostě to má i ty své důsledky a dopady.“*

Číslo:	13
Místo:	Magistrát města Karlovy Vary
Osoby:	Současní zastupitelé města Karlovy Vary
Potenciální podstata:	Odsouhlasení mimosoudního vyrovnání, v důsledku něhož se město zřeklo soudního vymáhání částky mezi 50 a 120 miliony korun za prodej karlovarského golfového hřiště
Popis: V březnu 2015 schválili zastupitelé města Karlovy Vary mimosoudní vyrovnání (smír) se společností Golf Resort Karlovy Vary, které město v roce 2004 prodalo areál golfového hřiště fakticky za 5 milionů korun. Radnici tehdy ovládala složená z ODS, ČSSD a Karlovarské koalice. Areál golfového hřiště byl prodán tehdejšími nájemcům za cenu ve výši 50 milionů korun, byť byl tehdy zpracován znalecký posudek, který stanovil hodnotu pozemků na přibližně 80 milionů a hodnotu nemovitostí na přibližně 25 milionů korun. K úhradě plné prodejní ceny však nedošlo. Ze strany města totiž bylo odečteno 25 milionů korun za technické zhodnocení během jeho dřívějšího pronájmu ze strany tehdejšího nájemce (pozdějšího majitele), a dále sleva 20 milionů, takže nakonec nový vlastník za areál zaplatil pouhých 5 milionů korun (20milionovou slevu z ceny získal nový majitel za to, že již do svého areálu teprve bude investovat!) [29]. Tehdejší slevu ze strany města, již město snížilo svůj zisk z prodeje areálu, nedokázal ani v roce 2015 vysvětlit předseda představenstva společnosti Golf Resort Karlovy Vary Vlastimil Argman [28]: <i>„Říkám otevřeně, na to neumím odpovědět, ale takhle město prodávalo městské majetky. A když jsem se ptal, proč tam tahle ta, tenhle ten odstavec musí být, město přesto trvalo na tom, aby tam tato, tato vsuvka byla. A nebylo síly, aby se to změnilo, protože město to mělo jako svůj, svůj požadavek (...).“</i> V roce 2010 bylo zvoleno nové vedení města, jehož základním cílem bylo napravit staré kauzy a pokusit se získat desítky milionů, o které Karlovy Vary v minulosti přišly. V listopadu 2013 podalo tehdejší vedení radnice (TOP 09 – KOA – ODS) žalobu o určení vlastnictví golfového areálu. Podstatou bylo napadnutí nepřiměřeně nízké ceny za tak prestižní soubor nemovitostí. Podaná žaloba byla postavena tak, že kupující měl být povinen vrátit městu nemovitost a město kupujícímu kupní cenu [28]. Žaloba se opírala mimo jiné o posudek ČVUT z dubna 2013, podle kterého se celková hodnota golfového areálu pohybovala v rozmezí cca 141 až 179 milionů Kč. A že tedy cena 30 až 50 milionů nebyla obvyklá [29]. Ke konci roku 2014 nabídl předseda představenstva společnosti Golf Resort Karlovy Vary Vlastimil Argman mimosoudní vyrovnání, v rámci něhož nabídl doplatit za areál částku 18 milionů korun. V té době také přišlo na účet města dalších přibližně 9 milionů korun z částky, která měla být zaplacená do deseti let nebo investována. Kdyby tedy město na toto vyrovnání přistoupilo, zaplatil by majitel za celý areál celkem $5 + 9 + 18 = 32$ milionů korun. To je ale stále o necelých 50 milionů korun méně, než je cena, kterou město mohlo v roce 2004 za areál utržit podle znaleckého posudku z roku 2004 (po snížení ceny o 25 milionů za technické zhodnocení během jeho pronájmu ze strany tehdejšího nájemce, tedy pozdějšího majitele) a o přibližně o 120 milionů korun méně, než je hodnota areálu (bez technického zhodnocení ze strany tehdejšího nájemce), o níž hovořil odhad ČVUT. Zastupitelstvo města dne 24. března 2015 na toto mimosoudní vyrovnání přistoupilo. Pro hlasovalo 18 zastupitelů (5 za hnutí ANO, 3 za ČSSD, 5 za Karlovaráky, 2 za KOA, 1 za KSČM a 2 za ODS), proti bylo 11 zastupitelů (mezi nimi také 1 za ANO, Jiří Kotek za hnutí Alternativa nebo 5 za KOA), 4 zastupitelé se zdrželi a jeden zastupitel nehlasoval. Ke schválení mimosoudního vyrovnání bylo třeba 18 hlasů a právě 18 zastupitelů hlasovalo pro schválení [30].	

Číslo:	14
Místo:	Magistrát města Karlovy Vary
Osoby:	Současní zastupitelé města Karlovy Vary
Potenciální podstata:	Odsouhlasení mimosoudního vyrovnání, v důsledku něhož se město zřeklo určení tržní ceny za prodej budovy Lázní III a budovu prodalo za 180 milionů korun již jednou podivně určenému majiteli
Popis: Na konci volebního období dne 2. listopadu 2010 bývalí radní města Karlovy Vary (tehdy koalice ODS a ČSSD) pověřili tehdejšího primátora podepsat kupní smlouvu se společností Lázně III – Veso, na základě které byla této společnosti prodána historická budova Lázní III za kupní cenu 95 milionů korun. Smlouvu podepsal bývalý primátor Werner Hauptmann (ODS) v době, kdy nebyli ještě zvoleni noví radní města, avšak byli již zvoleni noví zastupitelé města. Povinnost k uzavření kupní smlouvy měla vyplývat ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní, jež byla schválena usnesením „starého“ zastupitelstva města Karlovy Vary dne 29. června 2009 [31]. Budovu měla v pronájmu společnost Lázně III – Veso od roku 1994, jejím dlouholetým jednatelem a spoluvlastníkem byl až do prosince 2009 bývalý poslanec za ČSSD a zastupitel města Karlovy Vary Jaroslav Fiala. Nově zvolení zastupitelé, mezi nimi i výrazný kritik dění na magistrátu Jiří Kotek z hnutí Alternativa, však s postupem „starých radních“ a primátora ostře nesouhlasili. Kotek v té souvislosti podal trestní oznámení na několik osob [32]: <i>„Podal jsem trestní oznámení a zcela zřetelně říkám, že to je nezákonná transakce, a budoucí nabyvatele tím uvádím v jasné vědomí, že nemohou s objektem nakládat jako se svým.“</i> Důvodem byla jednak nezákonnost procedury (kupní smlouvu neschválilo nové zastupitelstvo) a jednak neobvyklá (příliš nízká) cena (objekt je na pěti tisících metrech čtverečních v srdci lázní a jen za pozemek bylo podle některých odhadů možné získat násobky uvedené ceny) [33]. Dosluhující primátor Werner Hauptmann (ODS) v reakci vydal tiskovou zprávu, ve které nešetřil kritikou na adresu Jiřího Kotky [37]: <i>„Ze své pomýlenosti se tak tento člověk snad probudí až při soudních stáních. A kdo zaplatí jeho džihád, náklady soudních řízení, náhrady škod a újmy protistranám? Občané Karlových Varů, samozřejmě. Bude to drahý ‚kladný‘ hrdina.“</i> Dosluhující radní recipročně na Jiřího Kotku podali trestní oznámení. Vedení města Karlovy Vary se však s pomocí právníků obrátilo na soud se žalobou, na základě které by bylo možné prodej Lázní III zastavit. V srpnu 2011 Okresní soud v Karlových Varech rozhodl o neplatnosti prodeje Lázní III tím, že kupní smlouvu prohlásil za neplatnou. Bývalý primátor totiž smlouvu podepsal dřív, než ji schválili zastupitelé [34]. Staronový zastupitel Jaroslav Fiala (ČSSD) přitom ještě v únoru 2011 postup bývalého vedení města schvaloval [34]: <i>„Všechno je transparentní. Na všechno jsou řádné smlouvy.“</i> V březnu 2012 rozsudek okresního soudu potvrdil odvolací Krajský soud v Plzni [36]. Tímto rozhodnutím však nebyl dotčen nájemní vztah mezi městem a společností Lázně III – Veso týkající lázní, jež měl trvat až do roku 2059. Tento nájemní vztah byl také předmětem žaloby, jež v době, kdy odvolací soud rozhodl o zrušení kupní smlouvy, stále běžela. Žalobu na město však podala i společnost Lázně III – Veso. Údajně vzhledem k očekávané délce sporů město přišlo s dohodou o narovnání [35]. Jednalo se o prodej nemovitostí lázní společnosti Lázně III – Veso za 180 milionů korun. Primátor Petr Kulháněk k tomu řekl [35]: <i>„Pokud spor o neplatnou nájemní smlouvu vyhraje, budova Lázní III bude volná k tržnímu prodeji. Jestliže ale nájemce přistoupí na dohodu o vzájemném narovnání, obě strany stáhnou všechny soudní spory.“</i> V září 2012 zastupitelstvo města počtem 24 hlasů (včetně zástupců ČSSD, ODS, TOP 09 a lokálních stran) toto narovnání schválilo [38].	

Číslo:	15
Místo:	Ústecký kraj
Osoby:	Pavel Kouda (v letech 2000–2012 zastupitel a v letech 2004–2010 radní Ústeckého kraje za ČSSD, v letech 2008–2012 náměstek hejtmanky Ústeckého kraje za ČSSD Jany Vaňhové), Petr Vráblík (mezi lety 2006–2009 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad), Petr Kušnierz (od konce roku 2009 do září 2011 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad), Pavel Markvart (člen ODS, od konce roku 2010 vedoucí Odboru vnitřních činností Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, od ledna 2012 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad), další úředníci a podnikatelé
Potenciální podstata:	Obžaloba pro zločin zneužití pravomoci úřední osoby a zločin poškození finančního zájmu evropských společenství v souvislosti s machinacemi s dotacemi v Regionálním operačním programu Severozápad

Popis: Na konci roku 2013 podal státní zástupce ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem obžalobu na osm lidí obviněných kvůli machinacím s dotacemi v Regionálním operačním programu Severozápad (dále jen „ROP Severozápad“). Mezi obviněnými byl i bývalý náměstek hejtmanky Pavel Kouda (ČSSD) a také tři již tehdy bývalí ředitelé Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad (dále jen „Dotační úřad Severozápad“) Petr Vráblík, Petr Kušnierz a Pavel Markvart [54]. Žaloby se týkaly zločinu zneužití pravomoci úřední osoby a zločinu poškození finančního zájmu evropských společenství. Kvůli rozsáhlému policejnímu vyšetřování a podezření z machinací Evropská unie v roce 2012 zastavila vyplácení dotací z ROP Severozápad [54]. Osm obžalovaných mělo ovlivnit projekty celkem za 1,4 miliardy korun, z nich bylo proplaceno 922 milionů.

V září 2014 začalo s obžalovanými hlavní líčení. Jako poškození se k řízení připojily Ústecký kraj, Ministerstvo financí, Dotační úřad Severozápad a požadovaly nahradit škodu přesahující 2 miliardy korun. V seznamu projektů, jež měli obžalovaní ovlivnit, byly projekty měst a obcí i soukromých investorů. Bývalý náměstek hejtmanky Pavel Kouda (ČSSD) měl například seznam projektů, u kterých požadoval, aby dotace získaly. Seznam vybraných projektů měl dovést až domů k úřednici Kotlanové [55]. „*Své pokyny doplnil pohrůžkou propuštění přesněji neurčených zaměstnanců Úřadu regionální rady ze zaměstnání, čímž závažným způsobem ohrozil objektivnost a nezávislost hodnocení daných projektů a způsobilost proplacení dotačních prostředků,*“ uvedl v obžalobě státní zástupce Vladimír Jan. Kotlanová pak výhrůžku tlumočila dalším úřednicím. V hodnocení projektů ROP Severozápad přitom hráli klíčovou roli externí hodnotitelé, které ale ředitelé protiprávně vybírali přímo, bez losování [55]. Kušnierz prý v některých případech předal vybraná jména vybraných hodnotitelů projektů Kotlanové, která pak měla vytvářet falešný zápis o losování hodnotitelů [55].

V únoru 2015 u soudu vypovídala svědkyně Jana Šeflová coby bývalá úřednice. Ta policii v roce 2012 mj. řekla [56]: „*K VIP projektům byli předem v předstihu přiřazováni hodnotitelé, kteří přizpůsobí počet bodů, aby projekt prošel.*“ Policii tehdy popsala i další machinace. U soudu však rozrušená Šeflová svá dřívější slova popřela [56]: „*Nedokážu vysvětlit, proč jsem to řekla (...) Byla jsem rozrušená, vystresovaná, pod psychickým tlakem, proto jsem řekla věci, které nebyly (...) Spoustu věcí jsem myslela jinak, než jak je policie zanesla do protokolu.*“ Obžalovaný Pavel Kouda pak její slova využil na svoji obranu a mj. uvedl [56]: „*Takže opakuji to, co říkám od začátku: nedopustil jsem se žádného protiprávního jednání.*“

Číslo:	16
Místo:	Ústecký kraj
Osoby:	Petr Kušnierz (od konce roku 2009 do září 2011 ředitel Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad), Jiří Šulc (dlouholetý člen ODS, v letech 2000–2012 zastupitel Ústeckého kraje, v letech 2000–2008 hejtman Ústeckého kraje, v letech 2007–2012 předseda Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, v letech 2010–2013 poslanec Parlamentu ČR)
Potenciální podstata:	Pravomocné odsouzení za přijímání úplatků a zneužití pravomocí veřejného činitele související s přidělováním dotací

Popis: V březnu 2011 provedl Útvar pro odhalování organizovaného zločinu razii v sídle Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad v Ústí nad Labem (dále jen „Dotační úřad Severozápad“), jehož ředitelem byl v té době Petr Kušnierz. Důvodem zásahu bylo podezření z korupce při výběru projektů a čerpání dotací. Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem poté oznámilo, že v kauze stíhá sedm lidí, přičemž tři z nich byli obviněni z podplácení, čtyři z přijímání úplatku a jeden navíc i z vydírání [58]. Pět obviněných, mimo jiné i Kušnierz, skončilo ve vazbě. V srpnu 2011 státní zastupitelství obviněné obžalovalo [58].

Podle státního zástupce měl Kušnierz spolu se třemi lidmi žádat 10% provize z evropských dotací. Krajský soud v Ústí nad Labem se případem zabýval od prosince 2011 a v červenci 2012 konstatoval, že čtveřice v čele s Kušnierzem žádala minimálně o 1,7 milionu korun a velkou část z toho skutečně převzala. Soud proto uznal bývalého ředitele Dotačního úřadu Severozápad Petra Kušnierze vinným z přijímání úplatků a zneužití pravomocí veřejného činitele a poslal jej do vězení na 7,5 roku. Současně mu udělil pokutu 750 000 korun [58]. Další tři obžalování – Václav Poláček, Roman Švec a Ukrajinec Vladislav Hleba – obdrželi pětileté nepodmíněné tresty a třisetisícové pokuty. Tři žadatelé o dotace obdrželi podmíněné tresty od jednoho do dvou let. Soudkyně Kamila Elsnicová také zmínila, že Kušnierz si úplatky nechal slibovat už v době, kdy pracoval na pozici náměstka ministra zemědělství Petra Gandaloviče (ODS). A mj. pronesla [58]: „*Je to první korupční kauza podobného typu s vynesným rozsudkem. Musím pochválit policisty, zajišťování důkazů provedli velmi dobře.*“ Soudkyně Elsnicová zmínila i politické pozadí kauzy [58]: „*Úřad sídlí v domě, jehož majitelem je ústecký kmotr Patrik Oulický, blíže prameni už by snad být ani nemohl. (...) Navíc jmenování Kušnierze bylo dopředu domluvené a zřejmě to nebyla první podobná praktika. (...) Je nezbytné, aby si ti, kteří jsou vystaveni pokušení, uvědomili, že za své činy budou pykat.*“ Patrik Oulický byl přitom dlouholetým vlivným členem ústecké ODS. O tom, že jmenování Kušnierze do funkce ředitele zmíněného úřadu bylo předem domluvené, dokazovaly zajištěné e-maily a vědět o tom měl i tehdejší předseda Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, bývalý hejtman Jiří Šulc (ODS) [58]. U soudu se probíraly i nezvyklé operace na krajském úřadě a mosteckém magistrátu, jimiž měl Kušnierz zajistit schválení uplacených projektů, mimo jiné vydáváním antidatovaných dokumentů. Již dříve u soudu zazněly i policejní odposlechy [57]: „*Udělej to tak, že to bude 8,5 a milion půjde do prdele.*“

Na počátku roku 2013 odvolací Vrchní soud v Praze snížil uložené tresty, mj. snížil trest pro Petra Kušnierze na spodní hranici trestní sazby, tedy na 5 let. Zdůvodnil to tím, že v obdobných případech vyměřují soudy nižší tresty, a proto by byl vyšší trest nepřiměřeně přísný. Proti snížení trestu šestici odsouzených podal ministr spravedlnosti Robert Pelikán stížnost. Nejvyšší soud dne 1. prosince 2015 rozhodl, že Vrchní soud svým rozsudkem porušil zákon ve prospěch obviněných. Rozsudek Vrchního soudu tím však nemohl být zvrácen [59].

Číslo:	17
Místo:	Ústecký kraj
Osoby:	Jiří Šulc (dlouholetý člen ODS, v letech 2000–2012 zastupitel Ústeckého kraje, v letech 2000–2008 hejtmán Ústeckého kraje, v letech 2007–2012 předseda Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, v letech 2010–2013 poslanec Parlamentu ČR), Jana Vaňhová (2008–2012 hejtmanka Ústeckého kraje za ČSSD, od roku 2012 náměstkyně hejtmána kraje), Patrik Oulický (podnikatel, kmotr a do roku 2013 vlivný člen ústecké ODS), Alexandr Novák (podnikatel, bývalý senátor za ODS, odsouzen do vězení za přijetí úplatku)
Potenciální podstata:	Obejití zákona při pronájmu rozsáhlých lukrativních nemovitostí areálů bývalých hraničních přechodů
Popis: Kolem roku 2007 začaly „prosakovat“ informace o budoucím záměru Ústeckého kraje pronajmout rozsáhlé lukrativní nemovitosti bývalých areálů hraničních přechodů u hranic s Německem soukromým subjektům. Společnost ARMEX Oil měla o část těchto nemovitostí zájem [70]. Sledovala proto mj. úřední desku kraje, avšak na desce a ani na internetu se nic o záměru neobjevovalo – až se zástupci společnosti dozvěděli, že lukrativní nemovitosti již byly pronajaty. Mezi „vyvolenými“ firmami byla společnost REAL ESTATE s členem představenstva a pozdějším spolumajitelem v osobě exsenátora za ODS Alexandra Nováka (za přijetí úplatku ve výši přibližně 40 milionů korun byl později odsouzen na čtyři roky do vězení, do kterého nastoupil na jaře 2013 a pobyl si tam přibližně dva roky), a také společnost Energetické a dopravní stavby, která je dlouhodobě spojena nejen s lobbisty ODS (spolumajiteli společnosti v minulosti byli či stále jsou bývalý dlouholetý člen ODS a kmotr Patrick Oulický, zmíněný Alexandr Novák, v orgánech společnosti se angažovali i někteří pozdější ústečtí činovníci, jako např. pozdější primátor Ústí nad Labem za ČSSD Vít Mandík). Důvod, proč se na úřední desce kraje záměr kraje pronajmout nemovitosti neobjevil, je přitom velmi prostý [70]. Na jaře a v létě 2008 totiž Zastupitelstvo Ústeckého kraje schválilo předat nemovitosti areálů bývalých hraničních přechodů v katastrálních územích Český Jiřetín, Cínovec, Hřensko, Horní Jindřichov, Jiříkov a Mnišek v Krušných horách do správy příspěvkové organizace Správa a údržba silnic Ústeckého kraje (dále jen „Správa silnic“), jejímž zřizovatelem je Ústecký kraj. V létě krátce nato Rada kraje souhlasila, aby Správa silnic uvedené nemovitosti pronajímala třetím osobám ([71] až [73]). Hejtmánem kraje byl Jiří Šulc (ODS). Na úřední desce Ústeckého kraje, umístěné v centru Ústí nad Labem na budově Krajského úřadu, se tak nic neobjevilo, neboť věc byla „přehrána“ na Správu silnic (její úřední deska je obyčejná nástěnka visící v přihraniční obci Dubí) [70]. A tak se „nevyvolení“ zájemci o záměr nedozvěděli. Nevyvolená společnost ARMEX Oil dvě smlouvy soudně napadla (smlouvy o pronájmu nemovitostí v katastrálním území Jiříkov, resp. Horní Jindřichov, uzavřené tentýž den v únoru 2009 mezi společností REAL ESTATE a Správou silnic, resp. mezi společností Energetické a dopravní stavby a Správou silnic). A soud v Děčíně na jaře 2011 a následně i odvolací Krajský soud v Ústí nad Labem na jaře 2012 tyto nájemní smlouvy zrušil [74]. Ústecký kraj v čele s tehdejší hejtmankou Janou Vaňhovou z ČSSD však trval na tom, že kraj nepochybil, neboť příspěvková organizace kraje již nemá „povinnost záměr majetek pronajmout zveřejnit a příspěvková organizace je oprávněna jej pronajmout přímo, v tomto případě po souhlasu rady kraje“ [75]. Dovolání Správy silnic však Nejvyšší soud v létě 2013 odmítl [74]. Zbývající nájemní smlouvy zůstaly v platnosti (nikdo je nenapadl). V létě 2015 byly v platnosti smlouvy o pronájmu třech hraničních přechodů se společností REAL ESTATE Alexandra Nováka [76].	

Číslo:	18
Místo:	Ústecký kraj
Osoby:	Jan Lami (v roce 2002 náhradník člena Výkonné rady ODS, v roce 2004 kandidát ODS do zastupitelstva Karlovarského kraje, v roce 2004 zvolen členem dozorčí rady karlovarské pobočky Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, v roce 2006 kandidát ODS do zastupitelstva města Karlovy Vary, později personální náměstek ve společnosti Krajská zdravotní, a.s., a dále manažer komunikace pro nemocnice Most a Teplice, předseda správní rady Nadačního fondu Krajské zdravotní, a.s.), Eduard Reichelt (dlouholetý ředitel Krajské zdravotní, a.s., v roce 2013 odvolán z funkce)
Potenciální podstata:	Neoprávněné propuštění primáře Sáši Štembera za jeho údajné hrubé porušení pracovní kázně spočívající v jeho vyjádření v médiích
Popis: V únoru roku 2011 probíhala v České republice protestní akce lékařů proti neutěšené situaci v českém zdravotnictví s názvem „Děkujeme, odcházíme“. Skoro čtyři tisíce lékařů bylo připraveno opustit nemocnice. Sáša Štembera, primář chirurgického oddělení nemocnice v Mostě spadající do společnosti Krajská zdravotní Ústeckého kraje, tehdy v médiích mj. pronesl [106]: „<i>Lékaři to měsíc na pracáku vydrží, ale zdravotnictví se zhroutl a lidé budou umírat.</i>“ Nato dostal od vedení Krajské zdravotní výpověď pro hrubé porušení pracovní kázně. Společnost přitom odkazovala na vnitřní směrnici, která zaměstnancům zakazovala mluvit v médiích [106]. Za Štemberovým odvoláním stáli tehdejší ředitel Krajské zdravotní Eduard Reichelt a personální náměstek Jan Lami [106]. Lami byl dříve kandidátem ODS v několika volbách do zastupitelstev a byl také členem dozorčí rady karlovarské pobočky Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Chirurg s 35 letitou praxí Sáša Štembera se obrátil na soud a domáhal se zrušení výpovědi. Náměstek Jan Lami k tomu u soudu řekl [107]: „<i>Zvedl negativní vlnu veřejného mínění. Lidé se i mě osobně ptali, zda budou pacienti umírat, když teď podali lékaři výpovědi. Rozhodnutí o jeho propuštění nebylo náraz, diskutovalo se o něm napříč managementem.</i>“ Štembera měl porušit směrnici zakazující zaměstnancům poskytovat informace novinářům a svými výroky měl společnost poškodit a vrhnout ji do špatného světla [108]. Okresní soud v Mostě s tím však nesouhlasil a v únoru 2012 výpověď prohlásil za neplatnou. Soudce Jiří Zelenka k tomu uvedl [108]: „<i>Primář Štembera sice věděl, že mluvil s tiskem, ale z článku bylo patrné, že neposkytoval informace za Krajskou zdravotní, ale že mluvil za sebe. Směrnice něco takového nemůže zakázat, protože by tím porušovala ústavu.</i>“ Vedení Krajské zdravotní se proti rozsudku odvolalo, v březnu 2013 však Krajský soud v Ústí nad Labem odvolání zamítl a rozsudek potvrdil [108], [106]. Krajská zdravotní poté musela Štemberovi vyplatit ušlou mzdu za dva roky a přijmout jej na původní místo, na něž však Štembera již nenastoupil a podal výpověď [106]: „<i>Organizační změna, kterou musela Krajská zdravotní provést, aby vyhověla soudu a mohla mě zaměstnat, by chirurgickému oddělení neprospěla.</i>“ V únoru 2014 obdržel Sáša Štembera od České lékařské komory cenu za statečnost, při té příležitosti zopakoval, že za skutečný důvod pro okamžitou výpověď považuje kritiku hospodaření nemocnice [109]: „<i>Jsem totiž přesvědčený, že ten článek byla jen zástěrka. Já jsem nikdy neváhal tvrdit, že se tam krade. Byl jsem jediný v mostecké nemocnici, kdo mluvil s policisty při vyšetřování a dal jsem jim podklady pro to, co se tam děje. (...) A v posledních letech jde navíc o to vzdorovat, promiňte mi ten výraz, té lůze, která neváhá zdravotní systém drancovat. Víme, že 30 procent peněz, které jdou do zdravotnictví, se rozkrade. Jak jsme se dřív prali jen s nemocemi, tak teď musíme chránit pacienty i před krádežemi peněz, které mají být na jejich péči.</i>“	

Číslo:	19
Místo:	Magistrát města Ústí nad Labem
Osoby:	Vít Mandík (v letech 2010–2014 zastupitel, radní a primátor města Ústí nad Labem za ČSSD), Jiří Šulc (dlouholetý člen ODS, v letech 2000–2012 zastupitel Ústeckého kraje, v letech 2000–2008 hejtmán Ústeckého kraje, v letech 2007 až 2012 předseda Regionální rady regionu Soudržnosti Severozápad, v letech 2010–2013 poslanec Parlamentu České republiky)
Potenciální podstata:	Podivné získání dotace na dostavbu hotelu pro firmu, v níž byl jednatelem ústecký primátor Vít Mandík

Popis: Na konci srpna 2010 podala společnost EKOFIN PC do Regionálního operačního programu Severozápad (ROP SZ) žádost o dotaci, a to podáním projektu názvu *Dostavba hotelového komplexu Větruše*. Jednatelům uvedené společnosti byl v té době člen ČSSD Vít Mandík. O dva a půl měsíce později dne 11. listopadu 2010 se Mandík stal primátorem města Ústí nad Labem. Za další dva týdny (přesněji dne 26. listopadu) schválil Výbor Regionální rady pro uvedený projekt celkovou dotaci ve výši přibližně 80 milionů korun (z toho přibližně 68 milionů z Evropské unie). V reakci na zveřejnění těchto podivností v médiích vydala krátce nato (přesněji dne 6. prosince 2010) Regionální rada tiskovou zprávu, ve které se na adresu společnosti EKOFIN PC mj. uvádí [50]: „*V této společnosti podle aktuálního výpisu z obchodního rejstříku působí jako jednatel Ing. Vít Mandík, který byl 11. listopadu 2010 zvolen do funkce primátora Ústí nad Labem.*“ Součástí tiskové zprávy bylo také vyjádření předsedy Regionální rady Jiřího Šulce [50]: „*Neposkytnout dotaci společnosti, která úspěšně předloží projektovou žádost jenom proto, že její jednatel je následně zvolen do veřejné funkce, není v tomto případě možné, protože by to odporovalo pravidlům rovného přístupu při rozdělování evropských dotačních prostředků a žadatel by se mohl úspěšně bránit tím, že by se jednalo o diskriminaci.*“ Šulc se nicméně vyjádřil, že by podle jeho názoru bylo vhodné, aby se „*primátor Mandík z aktivit ve společnosti vyvázal, což ke krátké době od jeho zvolení nebylo zatím asi časově zvládnutelné*“ [50]. Vít Mandík již v pozici primátora tak učinil. Jeho funkce jednatele společnosti EKOFIN PC byla podle obchodního rejstříku vymazána dne 13. prosince 2010 (jako den zániku funkce jednatele je však uvedeno datum 27. října 2010). Novým jednatelem společnosti EKOFIN PC se stal podnikatel Jiří Dušek, který měl vazby na některé osoby z Výboru Regionální rady, který dotaci schvaloval. Ve Výboru přitom měla nejsilnější zastoupení ČSSD, byli v něm například tehdejší krajský šéf strany Petr Benda, někdejší náměstek hejtmanky Pavel Kouda, bývalá hejtmanka Jana Vaňhová či krajský radní Arno Fišera [49]. Fišera se podle médií s novým jednatelem firmy Duškem dobře znal a byl to právě Dušek, který díky svým stykům podporoval Fišeru v komunální politice, čímž mu v roce 2006 pomohl na ústeckou radnici [49]. Fišeru s Duškem nepřímo pojilo i podnikání. V Duškově jiné firmě měla dlouhodobě na starosti účetnictví Fišerova manželka, v téže firmě v letech 2005 až 2010 působil vedle Duška jako jednatel i pozdější primátor Vít Mandík.

To však není vše. Po čase evropsští auditoři zjistili, že společnost EKOFIN PC žádost o dotaci podpořila výpisem z účtu, na kterém bylo 60 milionů korun, přestože v té době měla firma jen zlomkové jmění a žádné zaměstnance (za rok 2010 podle vlastní účetní uzávěrky zakončila své hospodaření v mínusu a jako svá finanční aktiva uváděla jen 1,8 milionu korun. Navíc měla úvěr od banky skoro 6 milionů korun, který splácela.) [49]. Jak mohla mít taková firma k dispozici 60 milionů a pokud je skutečně měla na účtu, tak jak k nim přišla, zůstává nevysvětlené. Tehdejší městský radní Pavel Dlouhý (ČSSD) se k tomu příznačně vyjádřil [49]: „*Nemám na to názor a nechci mít na to názor.*“

Číslo:	20
Místo:	Magistrát města Ústí nad Labem
Osoby:	Vít Mandík (v letech 2010–2014 zastupitel, radní a primátor města Ústí nad Labem za ČSSD), Josef Macík (od roku 2008 zastupitel a radní Ústeckého kraje za ČSSD, do roku 2012 člen Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, od roku 2009 zastupitel a mezi lety 2010–2014 radní města Ústí nad Labem), Zuzana Kailová (v letech 2006–2014 zastupitelka a radní města Ústí nad Labem za ČSSD, v letech 2008–2014 také náměstkyně primátora města, od podzimu 2013 poslankyně Parlamentu České republiky)
Potenciální podstata:	Obžaloba ze zneužití pravomoci úřední osoby a porušování povinností při správě cizího majetku týkajícího se veřejné zakázky „Vítání občanů“

Popis: Na jaře 2011 město vyhlásilo výběrové řízení na organizaci vítání občanů v roce 2011, jehož podmínky odsouhlasili tehdejší radní Josef Macík a tehdejší náměstkyně Zuzana Kailová. Na popud tehdejšího primátora Víta Mandíka město oslovilo několik propojených firem včetně později vítězné společnosti Darothore, aby se do tendru přihlášily. Do soutěže se však přihlásila i firma, kterou město neoslovilo. Tímto neočekávaným uchazečem o zakázku byla reklamní agentura Atlantic, jež navíc nabídla nejnižší cenu. Radní Josef Macík jako předseda výběrové komise následně inicioval zrušení soutěže. Jednatel společnosti Atlantic k tomu pro média tehdy řekl [51]: „*Po nátlaku na nás, abychom od toho odstoupili, a já to neudělal, bylo výběrové řízení zrušeno.*“ Město však zrušení zakázky vysvětlilo úsporami s tím, že se rozhodlo zajišťovat vítání občanů z větší části samo [51]. Zástupci města proto nejprve hledali firmu, která by jim s organizací v roce 2011 pomohla, a za tím účelem oslovili nikoli agenturu, jež nabídla nejnižší cenu, ale společnost Darothore. Ta však měla v té době nejasnou vlastnickou strukturu a byla personálně propojená s jinou firmou, která v letech 2008 až 2010 financovala ČSSD, jejíž zástupci v době udělení zakázky byli v čele města.

Společnost Darothore tak získala smlouvu na 148 200 korun bez DPH (skoro 180 tisíc včetně DPH) na administraci projektu v roce 2011. Ještě téhož roku město vypsalo zakázku na zajištění této akce v příštích třech letech, do které se přihlásil jediný uchazeč: společnost Darothore. Rada města její nabídku jednohlasně schválila, smlouvu pak podepsal primátor Vít Mandík v prosinci 2011. Město mělo společnosti Darothore vyplatit 5,22 milionu (včetně DPH) [51], [52]. Oproti ceně za organizaci akce v roce 2011 (za jeden rok) tak cena vzrostla na přibližně desetinásobek. Město nakonec společnosti Darothore uhradilo jen 1,74 milionu, protože od smlouvy v březnu 2013 odstoupilo [52].

V dubnu 2014 policie v té souvislosti obvinila primátora Víta Mandíka a radního Josefa Macíka z porušení povinnosti při správě cizího majetku a zneužití pravomoci úřední osoby. Policie současně požádala Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o souhlas s vydáním poslankyně a ústecké radní Zuzany Kailové (ČSSD) k trestnímu stíhání v této věci [53]. Sněmovna však výsledkem hlasování 42 ku 81 Kailovou ke stíhání nevydala (proti vydání byli všichni z ČSSD a TOP 09, případně se zdrželi hlasování, podobně jako komunisté) [51].

V říjnu 2015 začal s obžalovanými Mandíkem a Macíkem soud. Byť město nakonec uhradilo jen 1,74 milionu, bylo podle státního zástupce zjištěno předražení nejméně o jeden milion korun. Macík k tomu u soudu řekl [52]: „*Vedoucím příslušného odboru nám bylo řečeno, že cena je obvyklá s minulými roky.*“ Bývalý radní města za ODS Tomáš Nedvěd, který pro zakázku také hlasoval, u soudu konstatoval [52]: „*Adekvátností nákladů jsem se nezabýval.*“

Číslo:	21
Místo:	Krajský úřad Ústeckého kraje
Osoby:	Petr Fiala (dlouholetý člen ODS, od prosince 2004 do podzimu 2008 náměstek hejtmána Ústeckého kraje Jiřího Šulce, do současnosti zastupitel Ústeckého kraje, od dubna 2005 do dubna 2006 místopředseda dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, v letech 2007–2011 člen představenstva, od léta 2012 do února 2014 náměstek pro ekonomické a personální řízení a od února 2014 generální ředitel Krajské zdravotní a.s., od března 2013 předseda Regionálního sdružení ODS Ústeckého kraje), bývalí členové představenstva Krajské zdravotní, zastupitelé Ústeckého kraje
Potenciální podstata:	Obžaloba pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku a pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě
Popis: Na konci roku 2010 podalo Ministerstvo financí v čele s Miroslavem Kalouskem trestní oznámení týkající se podezření na plýtvání prostředky při nákupech zdravotnické techniky z roku 2008 ze strany společnosti Krajská zdravotní, a.s. Trestní oznámení se týkalo i dalších jejích zakázek. Společnost vznikla rozhodnutím Zastupitelstva Ústeckého kraje v září 2007 a sdružuje pět největších nemocnic kraje. Transformací nemocnic do jednoho celku byla pověřena Rada kraje, v čele kraje byl tehdy hejtman za ODS Jiří Šulc. Funkci valné hromady Krajské zdravotní zastává Rada kraje a jejím jediným vlastníkem je Ústecký kraj [77], [78]. Byť policie v roce 2011 Krajskou zdravotní šetřila, bývalému místopředsedovi představenstva společnosti v letech 2007–2008 a dlouholetému radnímu (později pouze zastupiteli) města Ústí nad Labem Tomáši Indrovi to nezabránilo v kariéře: v lednu 2012 nastoupil do dozorčí rady společnosti Severočeské doly, která je dceřinou společností giganta ČEZ, v únoru 2012 byl Indra jmenován i předsedou její dozorčí rady. Roční obrat Severočeských dolů se pohybuje kolem 10 miliard korun [83]. V létě 2013 policie obvinila pět bývalých členů představenstva Krajské zdravotní z roku 2008, kteří byli odpovědní za šetřené zakázky. Mezi obviněnými byli Eduard Reichelt (v roce 2013 ředitel Krajské zdravotní), Petr Fiala (v roce 2013 ekonomický náměstek ředitele a od jara 2013 také předseda Regionálního sdružení ODS Ústeckého kraje), Tomáš Indra, René Budjač a Miloslav Řehák [79]. Podle policie obvinění způsobili nákupem přístrojů a zdravotnického zařízení od konsorcia firem Hospimed a Puroklima škodu přibližně 82 milionů korun, o dalších přibližně 38 milionů společnost přišla v souvislosti s výběrovými řízeními na expertní poradce při přípravě dotačních žádostí, které byly i několikanásobně předraženy a kvalitou neodpovídaly požadovaným standardům – přesto obvinění měli souhlasit s proplacením nedůvodně vysokých faktur [80], [81]. I přes tato obvinění byl v únoru 2014 Petr Fiala rozhodnutím Rady Ústeckého kraje zvolen ředitelem Krajské zdravotní. V Radě kraje je 6 zástupců KSČM a 5 zástupců ČSSD. Nového ředitele vybírala speciální komise, do užšího výběru postoupilo osm kandidátů se svými prezentacemi. Mluvčí kraje k tomu uvedla [80]: <i>„Na základě těchto prezentací a po osobních pohovorech učinila komise vyhodnocení s jednomyslným závěrem.“</i> O necelé tři týdny později kriminalisté Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality ukončili vyšetřování a spisový materiál předali státnímu zástupci [81]. Ústecký okresní soud začal kauzu projednávat v září 2015. Bývalý předseda představenstva Krajské zdravotní René Budjač všechna obvinění odmítl mj. slovy [82]: <i>„Jsem přesvědčen, že žádná vina nevznikla. Naopak si myslím, že jsme ušetřili.“</i>	

Číslo:	22
Místo:	Krajský úřad Ústeckého kraje, Ministerstvo pro místní rozvoj
Osoby:	Milan Zemaník (v letech 1994–2008 tajemník Magistrátu města Ústí nad Labem, od 15. dubna 2008 ředitel Krajského úřadu Ústeckého kraje), Patrik Oulický (podnikatel, kmotr a do roku 2013 vlivný člen ústecké ODS)
Potenciální podstata:	Dodatečná povolení černých staveb a nevymáhání pokut za černé stavby a za jejich užívání
Popis: V létě 2009 média informovala o probíhající černé stavbě v Moravanech u Ústí nad Labem, kde od roku 2008 rostlo rozsáhlé sídlo podnikatele, kmotra a vlivného člena ústecké ODS Patrika Oulického [60]. Bez povolení byly budovány např. masivní zdi s kamerami kolem areálu, velký bazén, tenisový kurt a zastřešená příjezdová cesta. Oulický navíc stavěl bez povolení v Chráněné krajinné oblasti České středohoří, kde mohou stát jen jednoduché stavby [60]. V září 2008 zahájil stavební úřad v Trmicích s Oulickým řízení o odstranění černých staveb. V průběhu řízení Oulický požádal o dodatečné stavební povolení, potřebné podklady však předložil jen pro zastřešení cesty. Legalizace dalších staveb ho nezajímala [60]. Ještě před vydáním rozhodnutí úřadu v Trmicích se Oulický obrátil se žádostí na Krajský úřad Ústeckého kraje (dále jen „Krajský úřad“), v jehož čele stanul od 15. dubna 2008 nový ředitel Milan Zemaník [61]. Ten byl do funkce jmenován Radou Ústeckého kraje v čele s tehdejšími hejtmany za ODS Jiřím Šulcem (souhlas se jmenováním udělil tehdejší ministr vnitra za ODS Ivan Langer) [61]. Zemaník je odpovědný hejtmanovi za plnění úkolů svěřených krajskému úřadu, účastní se zasedání zastupitelstva a schůzí rady kraje. V červnu 2009 krátce před rozhodnutím stavebního úřadu v Trmicích Krajský úřad oznámil, že vyhovuje žádosti Patrika Oulického, případ si přebírá a na adresu stavebního úřadu v Trmicích mj. uvedl [62]: <i>„Jedná se o obtížnou věc, která vyžaduje odborné znalosti, které v dosavadních řízeních stavební úřad neprokázal.“</i> Přitom podle tajemníka Městského úřadu v Trmicích <i>„v době, kdy krajský úřad vydával toto usnesení, ještě ani neměl k dispozici spis, protože ten spis byl ještě u nás na úřadě“</i> [68]. Krátce nato, v srpnu 2009, Krajský úřad vyhověl Oulickému podruhé, když jeho spis poslal na ústecký magistrát, s jehož politickým vedením měl Oulický velmi těsné a přátelské vztahy [62]. A tamější stavební odbor v říjnu 2009 řízení o odstranění terénních úprav a nepovolených staveb přerušil [62]. Na to v dubnu 2010 reagoval tehdejší veřejný ochránce práv Otakar Motejl se závěrem, že <i>„Krajský úřad Ústeckého kraje i magistrát Ústí se dopustily pochybení“</i>, nařídil pokračovat v řízení a jako správný označil postup stavebního úřadu v Trmicích [62]. V létě 2010 se proti Oulickému černým stavbám ostře vyslovil i tehdejší premiér Petr Nečas (ODS) [64]. V prosinci 2010 stavební odbor ústeckého magistrátu nařídil Oulickému odstranit zastřešený vjezd do svého sídla (nejmenší z nepovolených staveb), což na jaře 2011 Oulický učinil [65]. V květnu 2011 mu odbor navíc nařídil odstranit masivní opěrné zdi [66]. O několik měsíců později mu však tentýž odbor udělil dodatečná stavební povolení na zbylé černé stavby (bazén, rekreační objekt a terénní úpravy) [67]. A za svá pochybení se Oulický také vyhnul až milionové pokutě. Pokutu nedostal ani za vybudování černých staveb (úřad promeškal lhůtu pro její udělení) ani za jejich užívání. Ministerstvo pro místní rozvoj pod vedením tehdejšího ministra Kamila Jankovského (Věci veřejné, později LIDEM) totiž ombudsmanovi „vysvětlilo“, že užívání není dáno tím, že by stavby byly funkční, a tedy v případě např. bazénu či kurtu by úředníci de facto museli přistihnout Oulického při koupání či při hraní tenisu. Jak se užívají opěrné zdi, ministerstvo nesdělilo [69].	

Číslo:	23
Místo:	Liberecký kraj
Osoby:	Martin Půta (od listopadu 2012 radní a následně hejtman Libereckého kraje, v letech 2012–2014 předseda Regionální rady NUTS II Severovýchod, v letech 2008–2014 předseda hnutí Starostové pro Liberecký kraj, od dubna 2014 místopředseda Asociace krajů České republiky, od března 2014 člen hnutí Starostové a nezávislí a jeho předseda do prosince 2015), Jiří Zeronik (liberecký podnikatel a bývalý dlouholetý zastupitel města Liberec za ODS)
Potenciální podstata:	Obvinění z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby a přijetí úplatku, poškozování finančních zájmů Evropské unie, podplacení a návodů k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby

Popis: V srpnu 2009 byla založena obecně prospěšná společnost Geotermální energie pro občany, v jejíž správní radě stanul i liberecký podnikatel a bývalý dlouholetý zastupitel města Liberec za ODS Jiří Zeronik. Několik měsíců poté společnost požádala o přidělení dotace na revitalizaci zchátralého kostela svaté Máří Magdalény v Liberci, z něhož se mělo stát centrum s informacemi ohledně ekologického využívání energie a multifunkční objekt pro širokou veřejnost s možností pořádání výstav, přednášek, koncertů apod. Z celkových výdajů na revitalizaci ve výši skoro 65 milionů korun měly evropské dotace tvořit přibližně 55 milionů [100], zbylých 10 milionů měla uhradit zmíněná obecně prospěšná společnost coby investor. Přidělení dotace měla na starosti Regionální rada NUTS II Severovýchod, samotné vyplacení dotace mělo proběhnout až po skončení revitalizace, jež měla probíhat v letech 2011–2014 [100]. V konkurzu investora zvítězila společnost Metrostav. V roce 2012 Zeronik, jenž byl již dříve odsouzen za korupci, komentoval projekt slovy [101]: *„Ohledně obnovy kostela se vyrojily fámy, co všechno tady budeme dělat za kšefty. Ale není to žádná pravda. Centrum poskytneme za symbolický pronájem neziskovým organizacím, obeslali jsme jich spoustu.“*

V dubnu 2014 protikorupční policie zatkla osm lidí a šest z nich skončilo ve vazbě [102]. Byl mezi nimi i ředitel liberecké pobočky ROP Severovýchod Bořek Machatý, ředitel liberecké pobočky Metrostavu Jan Petráně a již citovaný podnikatel Jiří Zeronik. V listopadu 2014 policie obvinila další dvě osoby, mezi nimiž byl i hejtman Libereckého kraje Martin Půta, který v té době působil i jako předseda Regionální rady NUTS II Severovýchod [102]. Půta měl podle policie slíbený úplatek ve výši 800 tisíc korun za to, že z pozice své funkce předsedy dotační rady zajistí vyplacení 20milionové dotace na rekonstrukci kostela ještě v průběhu realizace rekonstrukce, ačkoli původně měla být celková dotace ve výši 55 milionů korun uvolněna až po skončení rekonstrukce a její kontrole. Obviněná skupina osob byla policií monitorována a vyšlo najevo, že se hejtman a předseda dotační rady Půta sešel s lidmi ze stavební branže na benzinové pumpě. Na námitku novináře, že schůzka na benzince nevypadá pro hejtmana dobře, Půta reagoval vysvětlením [103]: *„Asi nevypadá. Na druhou stranu, schůzka na benzince na parkovišti vybaveném kamerovým systémem je možná víc veřejná než ta, kterou někdo udělá v kanceláři se zapnutou rušičkou. Tím to ale neobhajuju.“*

V říjnu 2015 média informovala, že obviněný podnikatel Jiří Zeronik se policii rozhovořil o pozadí kauzy, a to s vidinou získání statutu spolupracujícího obviněného. Zeronik vypověděl, jak se podvodně navyšovala cena projektu, určil konkrétní osoby např. ze stavební branže, kteří mu měli pomoci se zajištěním financování projektu apod. Již dříve policie při domovních prohlídkách našla dokumenty, dle kterých byly skutečné náklady na obnovu kostela 39,2 milionu korun [104].

Číslo:	24
Místo:	město Liberec, Liberecký kraj
Osoby:	Jiří Kittner (dlouholetý člen ODS, v letech 1999–2010 primátor města Liberec, v letech 2004–2011 zastupitel Libereckého kraje, člen statutárních orgánů několika firem s vlastnickým podílem města Liberec), Josef Nadrchal (v letech 1998–2002 člen Rady města Liberec za Demokratickou regionální stranu, později člen správní rady Městského fondu rozvoje bydlení města Liberec, také člen Komise pro investice a výběr investorů Rady města Liberec, současně jednatel a společník ve společnosti INVESTING CZ)
Potenciální podstata:	Trestný čin podvodu, úvěrového podvodu, porušování pravidel hospodářského styku a porušování pravidel při správě cizího majetku

Popis: Ve dvanácti dnech mezi 18. únorem a 1. březnem 2009 proběhlo v Liberci Mistrovství světa v klasickém lyžování. Jednalo se o velkolepou událost. Na slavnostním zahájení tehdejší primátor Liberce Jiří Kittner vítal přítomné návštěvníky slovy [85]: „*Vážené dámy, vážení pánové, vítejte v České republice, vítejte ve městě na severu, vítejte ve městě pod Ještědem, vítejte v Liberci.*“ A samotný prezident Mezinárodní lyžařské federace Gian Franco Kasper ke konci šampionátu zhodnotil jeho průběh superlativy [86]: „*Prožili jsme zde v Liberci ohromné mistrovství.*“ Ani přítomní návštěvníci a ani diváci u obrazovek ještě nevěděli, jak „ohromné“ to mistrovství skutečně bylo a co to vlastně znamená „vítat v Liberci“. Dnes už to víme.

Náklady na pořádání celého podniku činily přes dvě miliardy korun, z toho 1,5 miliardy bylo hrazeno ze státního rozpočtu, kolem 400 milionů zaplatilo město Liberec a přibližně 165 milionů uhradil Liberecký kraj. Samotný organizační výbor hospodařil s rozpočtem přes 632 milionů korun, přesto státu vznikl dluh ve výši přes 108 milionů bez penále. Za pořádáním šampionátu stálo občanské sdružení OC FIS NORDIC WSC, v jehož čele stála bývalá česká reprezentantka v běhu na lyžích Kateřina Neumannová. Sdružení skončilo v konkurzu [90]. Stejný osud potkal i společnost Media Flow, která připravovala část mediální kampaně [91].

Hospodaření s finančními prostředky na vybudování sportovišť, zázemí a průběhu celého šampionátu bylo vyšetřováno i Nejvyšším kontrolním úřadem (NKÚ). Ten svá zjištění shrnul ve své zprávě. Tehdejší prezident NKÚ František Dohnal k nim mj. uvedl [88]: „*Jenom u těch prací a materiálů, které ve skutečnosti nebyly dodány, ta celková škoda je řádově v desítkách milionů korun. (...) Tam byla evidentně snaha rozdělovat jednotlivé práce na menší zakázky (...). Jinými slovy, aby se v podstatě dodavatelé jednotlivých prací dali vybírat prakticky z ruky, nikoliv přes nějaké obchodní soutěže.*“ Zakázky tak získaly i společnost SYNER (Ize říci, že všechny velké stavby v Liberci staví právě tato liberecká společnost) či společnost INVESTING CZ, jejímž jednatelem a společníkem je bývalý člen Rady města Liberec a člen Komise pro investice a výběr investorů Rady města Liberec Josef Nadrchal.

Ke zprávě NKÚ zaujal tehdejší primátor Liberce Jiří Kittner svérázný postoj [88]: „*Tak to je problém NKÚ, já si to nevysvětluju nijak, protože vcelku se tím nemám čas, ani chuť zabývat.*“ Ještě svéráznější postoj ke zprávě NKÚ zaujal Josef Nadrchal [92]: „*Ta zpráva je blábol. Říkal jsem Žabkovi, který tu kontrolu dělal, že to je nesmysl, ale on je takový ten teplouš. Vysmál se mi. Víím, že to bylo politické zadání. Praha nemá Liberec ráda.*“

V kauze bylo obviněno a obžalováno několik osob, doposud však nebyl nikdo pravomocně odsouzen [90], [93]. Po mistrovství zbyl přibližně 100milioný dluh [90].

Číslo:	25
Místo:	město Liberec, Liberecký kraj
Osoby:	Jiří Kittner (dlouholetý člen ODS, v letech 1999–2010 primátor města Liberec, v letech 2004–2011 zastupitel Libereckého kraje, člen statutárních orgánů několika firem s vlastnickým podílem města Liberec), Martin Sepp (člen ČSSD, bývalý náměstek hejtmána Libereckého kraje) a dalších 21 tehdejších zastupitelů města Liberec (převážně členů ČSSD a ODS)
Potenciální podstata:	Nepravomocné odsouzení k podmíněčnému trestu za porušování povinností při správě cizího majetku
Popis: Tento příběh je krystalickou ukázkou zarputilosti postoje nižších soudů proti postojům státních zastupitelství a proti postoji Nejvyššího soudu. Jde o ping-pong státních institucí na pozadí trestního stíhání vysokých libereckých politiků z řad ČSSD a ODS. V dubnu roku 2007 hlasovalo 23 zastupitelů města Liberec pro převod městských stavebních pozemků v Liberci-Doubí do soukromých rukou, díky čemuž získali pozemek u průmyslové zóny Jih o rozloze 3 400 metrů čtverečních manželé Karel a Libuše Volavkovi za 1,49 milionu korun [94]. Ceny přitom byly stanoveny na základě prodeje městského majetku z roku 2004. Volavkovi zaplatili 847 korun za m² a za další část pozemků 350 Kč za m². Na celou kauzu upozornil tehdejší zastupitel za Stranu pro otevřenou společnost a pozdější ekonomický náměstek primátorky Jiří Šolc [94]. Případem se začala zabývat policie a celkem 23 politiků převážně z řad ČSSD a ODS bylo v listopadu 2008 obviněno z porušování pravidel při správě cizího majetku [96]. V únoru 2011 pak státní zástupce podal na politiky obžalobu, neboť měli způsobit z vědomé nedbalosti městu Liberec škodu ve výši přesahující tři a půl milionu korun. Podle státního zastupitelství se předmětné pozemky v té době prodávaly kolem 1 500 korun za metr čtvereční, takže měly stát celkem přes pět milionů. Prodej za necelý milion a půl podle státních zástupců neodpovídal ceně v daném místě a čase obvyklé. Město také prodalo pozemek bez výběrového řízení. V dubnu 2011 však soudce Okresního soudu v Liberci Lukáš Korpas stíhání zastavil [97]: <i>„Trestní stíhání jsem zastavil během předběžného projednání obžaloby, protože jsem v celé věci neshledal znaky trestného činu, co se týče subjektivních znaků, tedy viny.“</i> Státní zástupce proti tomuto rozhodnutí podal stížnost ke Krajskému soudu, ten ji však zamítl. Do celé záležitosti se nakonec vložilo Nejvyšší státní zastupitelství v čele s Pavlem Zemanem, které podalo dovolání k Nejvyššímu soudu [98]. V lednu 2013 média informovala o tom, že Nejvyšší soud zrušil zprošťující usnesení nižších soudů a věc vrátil Okresnímu soudu v Liberci k novému projednání a k rozhodnutí [98]. Soud se tak případem začal zabývat opět v říjnu 2013, ani jeden z obhájců se stíháním klientů nesouhlasil [95]: <i>„Toto trestní řízení je nepřiměřeným zásahem státní moci do ústavou garantované územní samosprávy. (...) V této věci nebylo podáno trestní oznámení, bylo reagováno státní mocí na článek ve sdělovacích prostředcích.“</i> V únoru 2014 Okresní soud v Liberci opět rozhodl, že se žádný trestný čin nestal a všechny obžalované zprostil obžaloby. Státní zástupkyně Martina Dědková se proti tomu odvolala [99]. V říjnu 2015 Okresní soud v Liberci pak udělil všem 23 tehdejším zastupitelům města Liberec (včetně bývalého primátora Jiřího Kittnera a současné liberecké radní Zuzany Kocumové) podmíněčné tresty, proti čemuž se někteří na místě odvolali [94]. Podle státní zástupkyně obžalovaní opakovaně pominuli při projednávání prodeje důvodné námitky ohledně ceny, kterými se nikdo nezabýval [94]: <i>„Schválili prodej tak, jak byl předložen.“</i>	

Číslo:	26
Místo:	Pardubický kraj
Osoby:	Miroslav Petržílek (tehdejší místopředseda ČSSD v Pardubickém kraji)
Potenciální podstata:	Obvinění pro podvod
Popis: Miroslav Petržílek byl druhým nejvýše postaveným sociálním demokratem v Pardubickém kraji. Na konci roku 2011 si Petržílek řekl šéfovi představenstva stavebního holdingu Enteria (jeho součástí je mj. stavební firma Chládek & Tintěra Pardubice) Liboru Joskovi o milionové provize z veřejných zakázek. Navrhoval mu, aby je předražil. Rozhovory si však Joska nahrával a předal protikorupční policii [23]. Na nahrávce Petržílek např. říká [24]: „<i>Letiště navýšit o dvacet mega, to je jedno, jak to uděláte. Ale chceme z toho deset. Víím, že to je hodně. Tak si tam dejte třeba 21 nebo 22.</i>“ V té chvíli s Joskou hovořil o rekonstrukci pardubického letiště za čtvrt miliardy, které provádí společnost Chládek & Tintěra Pardubice. Provize měla vzniknout tak, že by si stavaři vymysleli takzvané vícepráce [24]. V prosinci 2011 pak Petržílek požadoval dostat od Josky něco předem [24]: „<i>Nešla by alespoň nějaká záloha? Třeba milion, když budou teď ty Vánoce,</i>“ říkal Petržílek. Policie v červnu 2012 obvinila Petržílka překvapivě z podvodu a nikoli z korupce, jak se mohlo čekat. Již v době pořízení nahrávek byl však Miroslav Petržílek na vozíku a léčil se z vážného onkologického onemocnění. Podle článku serveru iDnes.cz Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové stíhání Petržílka v létě 2012 zastavilo, a to právě z důvodu jeho vážné nemoci [24]. Není bez zajímavosti, že podnikatel Libor Joska byl o necelý rok později jedním z osmi lidí, které policie v květnu 2013 zadržela v souvislosti s kauzou hřebčína v Kladrubech nad Labem pro podezření z pletich. Pobyl v ní 25 dnů [25].	

Číslo:	27
Místo:	Městský úřad Příbram
Osoby:	Josef Řihák (bývalý starosta Příbrami a poté bývalý hejtman Středočeského kraje, ČSSD), Věra Černá (vedoucí městského odboru realit města Příbram), Zdeněk Škaloud (vedoucí investičního oboru města Příbram), Tomáš Samek (advokát), Jan Oulický (podnikatel a majitel společnosti Triticum), Pavel Brejcha (podnikatel a blízký přítel Josefa Řiháka), Emil Mašanka (bývalý policejní vyšetřovatel a po zvolení Řiháka hejtmánem pak vedoucí Odboru veřejných zakázek na krajském úřadu)
Potenciální podstata:	Sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě

Popis: V prosinci 2011 zastupitelé Příbrami schválili prodej polikliniky a sousední budovy se záchytnou stanicí a noclehárnou pro bezdomovce, a to společnosti Triticum jako vítězi veřejné soutěže. V té době byl starostou Příbrami Josef Řihák (ČSSD) a prodej městské polikliniky byl schválen i přes odpor veřejnosti. Proti prodeji protestovali i lékaři, kteří měli v poliklinice ordinace [10]: „*Vždyť nájmy, které my budeme platit té firmě, bychom platili vám, proč se toho zbavujete?*“ Poliklinika přitom podle dostupných údajů hospodařila dobře, avšak představitelé ODS a ČSSD, mající v zastupitelstvu města většinu, prodej podporovali. Vítězná firma Triticum získala budovu polikliniky za 20,5 milionu korun [9]. Dvě z neúspěšných společností poté napadly soutěž kvůli netransparentnosti. Nelíbilo se jim, že jejich zástupci nebyli přizváni k otevírání obálek, které se konalo jen za přítomnosti právníka, který s městem spolupracoval. Policisté pak mimo jiné zjistili, že vítězná firma Triticum měla na Řiháka vazby a sporný byl i způsob, jakým obálková komise rozhodla. Příklad přesto tehdejší vyšetřovatel Emil Mašanka v listopadu 2012 odložil s tím, že se zde sice děly skutečnosti, které lze označit za trestuhodné, ale nikoliv za trestné [12]. V den zvolení Řiháka hejtmánem, tedy 20. listopadu 2012, požádal Emil Mašanka o uvolnění ze služebního poměru a nedlouho poté se stal na krajském úřadu vedoucím Odboru veřejných zakázek [11], [12].

Po nástupu bývalého vyšetřovatele k hejtmánovi Řihákovi na úřad Středočeského kraje se policie případem prodeje polikliniky začala opět zabývat. Vše vyústilo obviněním čtyř osob. Mezi obviněnými byli jednatel vítězné společnosti Triticum Jan Oulický, úředníci Věra Černá a Zdeněk Škaloud a advokát Tomáš Samek. Škaloud, Černá a Samek se jako jediní zúčastnili otevírání obálek, ve kterých měli zájemci poslat cenu, kterou nabízeli za koupi budovy [13]. Podle článku [9] se policie opírala o nesrovnalosti při otevírání obálek, jež zdroj popsal slovy: „*Všechny společnosti, které se výběrového řízení na koupi budovy polikliniky zúčastnily, posílaly nabídky v obálkách formátu A6. Vítězná akciová společnost Triticum taktéž. Na základě technického zkoumání dokladů a písemností Kriminalistickým ústavem v Praze bylo zjištěno, že papír s cenovou nabídkou této firmy ve formátu A4 byl přeložený pouze jednou. To ovšem znamená, že by se do předmětné obálky ve formátu A6 nikdy vejít nemohl.*“ Tuto informaci o problémech s obálkou nepřímo potvrzuje i usnesení policie, v němž se mj. uvádí [9]: „*Jak bylo v rámci prověřování zjištěno, byla komisi pro otevírání obálek mezi takto doručené nabídky přesně nezjištěným způsobem zařazena také nabídka společnosti Triticum. Ač bylo deklarováno v zápisu z otevírání obálek, že byla v řádném termínu doručena, nebyla v předmětné obálce.*“ Jak později vyšlo najevo, téměř 20 milionů poskytl majiteli firmy Oulickému podnikatel Pavel Brejcha, který je blízkým přítelem Josefa Řiháka. Ten přitom s prodejem budovy spěchal. V říjnu 2014 stíhání uvedených čtyř osob zrušilo Krajské státní zastupitelství v Praze. Rozhodlo tak na základě stížnosti obviněných [13].

Číslo:	28
Místo:	Středočeský kraj
Osoby:	Zdeněk Štětina (bývalý ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje a úředník spojený s érou Davida Ratha), Josef Řihák (bývalý hejtman Středočeského kraje – ČSSD)
Potenciální podstata:	Podezření z trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku
Popis: Na jaře 2014 rezignoval na funkci ředitele Krajského úřadu Středočeského kraje Zdeněk Štětina, který patřil mezi významné úředníky éry hejtmána Středočeského kraje Davida Ratha. Učinil tak na základě sílící kritiky, několika trestních oznámení a policejního šetření. Mezi kauzy Zdeňka Štětina patří nevyjasněné hospodaření krajské společnosti Středočeské turistické informační služby (STIS), jejíž předsedou představenstva Štětina byl mezi roky 2011 až 2014, audit hospodaření jeho úřadu (ten poukázal na vážné problémy), jeho úřad také navýšil platby soukromé firmě, v níž byla ředitelkou Štětinova přítelkyně, které Štětinův úřad rovněž vyplatil 290 tisíc korun, aniž by bylo zřejmé za co [14], [15], [16]. Po rezignaci Štětiny vedení kraje rozhodlo, že se stane ředitelem Domova Velvary, který je příspěvkovou organizací kraje. Podle tehdejšího hejtmána Řiháka byl Štětina na krajském úřadě člověkem na svém místě a chyby v jeho práci vycházely z „únavy materiálu“ [17]. Původně se měla STIS zasloužit o rozvoj turistického ruchu ve středních Čechách. Vznikla v roce 2007 ještě za Rathova předchůdce Petra Bendla (ODS). Krátce po založení STIS Středočeský kraj vybudoval sídlo organizace v historickém centru Prahy a zaměstnal v ní sedm lidí. Po nástupu Davida Ratha byla STIS podrobena drtivé kritice. „<i>Nevím, zda toto pan Bendl tušil, a osobně doufám, že ne, ale vše nasvědčuje tomu, že STIS mohla sloužit spíš jako pračka na peníze a na to, jak si posunout evropské peníze do soukromých firem,</i>“ tvrdil tehdy Rath. V roce 2009 organizace vypsala zakázky na soutěž „Osobnosti roku“, jež měla propagovat 57 vybraných historických osobností ze Středočeského kraje. Vzhledem k tomu, že STIS tehdy byla bez peněz, požádala o zapůjčení 9,9 milionu korun z fondu na předfinancování projektů Evropské unie, který byl využíván jednotlivými odbory a organizacemi kraje. Ředitelka STIS Šárka Alexa (ČSSD) požádala 19. června 2009 o poskytnutí celé platby bezmála deseti milionů na účet STIS. Alexa však měla na příkaz Zdeňka Štětiny zakázku rozdělit do více položek malého rozsahu, což se také stalo a všechna výběrová řízení, která se týkala zakázek na tisk mapy, skládačky osobností a tisku monografie a pohlednic, pak vyhrála firma HZ group, zastoupená podnikatelem Milanem Zevlem. Proti jejich postupu se ohradil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). Vlekly spor nakonec ÚOHS uzavřel až v březnu 2013. Předseda ÚOHS Petr Rafaj sdělil, že „<i>v tomto případě došlo k nezákonnému rozdělení předmětu veřejné zakázky, přestože všechny zakázky spolu věcně, místně i časově souvisejí,</i>“ s tím, že ve všech případech byl v srpnu 2009 osloven stejný okruh dodavatelů, organizace vybrala tutéž firmu a smlouvy podepsala ve stejný den [14]. Na počátku roku 2013 Štětina podepsal dodatek ke smlouvě na ochranu hejtmanství, na jehož základě byly zvýšeny platby firmě A-ROYAL Service o 72 711 korun měsíčně na celkovou částku přes 332 tisíc korun [15]. V té době je ve firmě ředitelkou Štětinova přítelkyně Romana Jochová. Podle kontrolorů nebyl Štětina oprávněn dodatek podepsat a navíc není jasné, co kladného kraji dodatek přinesl [15], [16]. Jochová v roce 2013 navíc inkasovala od kraje 290 tisíc korun (v lednu a v únoru 20 tisíc, po zbytek roku 25 tisíc korun měsíčně), nebyla ale zaměstnankyní úřadu a nikdo neví, za co peníze inkasovala [16].	

Číslo:	29
Místo:	Středočeský kraj
Osoby:	David Rath (v letech 1991–1994 člen ODS, v letech 1996–1997 místopředseda strany Svobodní demokraté – Liberální strana národně sociální, v letech 1998–2005 prezident České lékařské komory, od listopadu 2005 do září 2006 ministr zdravotnictví, v letech 2006–2013 poslanec ČSSD, v letech 2008–2012 hejtman Středočeského kraje), Petr Kott (v letech 2002 až 2006 poslanec nejprve za ODS později člen klubu US-DEU, v letech 2006 až 2007 ředitel středočeské pobočky Všeobecné zdravotní pojišťovny, poté Rathův koordinátor pro převod pěti středočeských krajských nemocnic na neziskové organizace, náměstek ředitelky Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje), Kateřina Pancová (členka Krajského výkonného výboru ČSSD pro Středočeský kraj, v letech 2008–2012 ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, a.s., nemocnice Středočeského kraje, do roku 2011 také ředitelka Krajské nemocnice Středočeského kraje, v letech 2008 až 2009 v představenstvu středočeských krajských nemocnic), zástupci firem
Potenciální podstata:	Přijímání úplatků v souvislosti s manipulováním veřejných zakázek převážně na dodávky zdravotnické techniky a stavební zakázky
Popis: V dubnu 2015 vynesl předseda senátu Krajského soudu v Praze Robert Pacovský rozsudek nad devíti lidmi. Obžalovaní si vyslechli spektrum trestů: od podmíněných trestů (a peněžitých trestů či zákazů činnosti) po 7,5 let vězení (a propadnutí majetku). Dva obžalovaní si odnesli 7,5 let vězení, dva 5,5 let vězení a dva 5 let vězení. Nejhůře skončil spolupracovník Davida Ratha a bývalý poslanec za ODS Petr Kott a ředitelka Oblastní nemocnice Kladno, nemocnice Středočeského kraje a bývalá členka ČSSD Kateřina Kottová (Pancová): soud je potrestal 7,5 lety vězení a propadnutím majetku v souhrnu přibližně 40 milionů korun (v hotovosti, na bankovních účtech apod.) [130]. Kott měl oficiálně pro pět středočeských krajských nemocnic pracovat jako koordinátor pro vznik neziskových nemocnic a starat se o komunikaci se zdravotními pojišťovnami, za což dostával od každé měsíčně 20 tisíc korun na částečný úvazek. Podle rozsudku soudu měl však Kott ve skutečnosti jiný „pracovní“ zájem: zakázky na dodávky zdravotnické techniky. O stavební zakázky se zase starala ředitelka kladenské nemocnice, Kottova partnerka a nadřízená v jedné osobě, Kateřina Pancová (dnes Kottová). Ačkoliv oficiálně se zakázkami ze své pozice neměli mít nic společného, postrkovali je tak, aby je vyhrávaly předem domluvené firmy. Nástrojem k machinacím se stala tzv. ovládací smlouva, která udělala z Kottových prakticky neomezené vládce nad krajskými nemocnicemi ve středních Čechách. Dokument jim dovoľoval rozhodovat o strategických investicích. Kott fungoval také jako výběrčí úplatků od manažerů uplácějících firem. Podle rozsudku vybral 41 milionů korun, dalších 10 již Kottovi nestihli převzít, protože je zadržela policie. Policie proti celé skupině shromáždila rozsáhlý důkazní materiál včetně odposlechů z různých míst. Manželé se proti rozsudku odvolali. Podle obžaloby oba řídili manipulace s tendry s vědomím hejtmána Davida Ratha a o úplatky se s ním také dělili [130]. V červenci 2015 byl na 8,5 roku vězení a k částečnému propadnutí majetku v hodnotě přes 21 milionů korun odsouzen i David Rath. Někdejší administrátorku výběrových řízení Lucii Novanskou soud poslal na 5 let do vězení a uložil jí peněžitý trest. Oba se proti rozsudku odvolali [132]. V červenci 2015 David Rath v pořadu televize DTV prohlásil, že miliony v hotovosti, které policie našla u jednotlivých osob, mohly být nebo byly určeny na volební kampaně ČSSD [133]. Ke svému odsouzení řekl, že je v rozporu s důkazy [133].	

Číslo:	30
Místo:	Městská část Praha 6
Osoby:	Tomáš Chalupa (od roku 1992 člen ODS a v letech 2011–2013 člen Výkonné rady ODS, v listopadu 2012 zvolen místopředsedou ODS, jímž byl do ledna 2014, dlouholetý zastupitel a radní Městské části Praha 6, v letech 1998 až 2002 místostarosta Prahy 6 a v letech 2002–2011 starosta Prahy 6, v letech 2006–2010 zastupitel hl. města Prahy, v letech 2010–2013 poslanec a v letech 2011–2013 ministr životní prostředí ve vládě Petra Nečase), Dušan Macháček (bývalý reprezentant ve veslování, podnikatel, v roce 2010 neúspěšný kandidát na poslance za SPOZ, od roku 2000 člen předsednictva Českého veslařského svazu, v roce 2014 zvolen jeho předsedou)
Potenciální podstata:	Pro Prahu 6 nevýhodný 30letý pronájem areálu polikliniky soukromému subjektu
Popis: Městské části Praha 6 je od hlavního města Prahy svěřen areál Polikliniky Pod Marjánkou v Břevnově. Jde o budovu polikliniky (podlahová plocha nebytových prostor kolem 6000 m²) a o pozemky (výměra kolem 5300 m²). Praha 6 pronajímala polikliniku soukromým ordinacím, laboratořím apod., za což inkasovala roční nájem přibližně 3,7 milionu korun. V listopadu 2010 však za Prahu 6 podepsal její tehdejší starosta Tomáš Chalupa se soukromou společností Comitia Medical (dnes Poliklinika Marjánka) nájemní smlouvu o pronájmu areálu polikliniky na dobu 30 let, a to s ročním nájmem ve výši půl milionu korun (tedy 7 korun za metr čtvereční nebytových prostor za měsíc!) [125]. Nový provozovatel se ve smlouvě zavázal v budově provozovat nestátní zdravotnické zařízení (např. skrze podnájem s lékaři) a dále se zavázal na své náklady provést rekonstrukci budovy polikliniky v objemu 90 milionů korun. Naproti tomu Praha 6 se zavázala po celou dobu trvání smlouvy hradit pojištění budovy, což za dobu 30 let činí odhadem 5 milionů korun. Výnosy z podnájemních smluv s lékaři a s laboratořemi však měl inkasovat nový provozovatel a lze je odhadovat na 185 až 300 milionů korun (za rok 2013 činil výnos provozovatele z uvedených podnájemních smluv přibližně 6,1 milionů korun, a to při obsazenosti prostor budovy polikliniky 63 %). O možnost získat tyto prostředky se Praha 6 přenecháním provozování polikliniky sama připravila – sama měla za 30letý pronájem areálu polikliniky inkasovat pouze kolem 10 milionů korun [125]. Nájemní smlouva byla navíc napsána výrazně ve prospěch nového provozovatele a např. podnikatelské riziko bylo de facto přeneseno na Prahu 6. V nesouhlasu byla i odsouhlasená hodnota stavební části rekonstrukce budovy s hodnotou, ke které se provozovatel původně zavázal v nájemní smlouvě. V roce 2014 byl nový provozovatel v situaci, kdy nebyl schopen splatit do konce roku 2014 své závazky ve výši 26 milionů korun a navíc intenzivně řešil, jak dále financovat zbývající část rekonstrukce budovy polikliniky. O podivnostech kolem vynaložených prostředků na rekonstrukci svědčí i citace z pozvánky na valnou hromadu provozovatele (společnosti Comitia Medical) z října 2014 [125]: „<i>Představenstvo konstatuje, že ke dni konání této valné hromady byl uvedený závazek vůči MČP6 splněn v rozsahu cca 45 mil. Kč (...). Veškeré tyto úpravy byly provedeny v letech 2011 až 2014 a byly financovány z vlastních zdrojů společnosti (...) v celkové výši 34 mil. Kč.</i>“ Jak pomoci 34 milionů provést rekonstrukci v rozsahu 45 milionů korun, je záhadou. V létě 2015 nové vedení Prahy 6 rozhodlo převzít provozování areálu polikliniky zpět pod městskou část a od smlouvy odstoupit. Po vyplacení cca 40 milionové kompenzace s tím souhlasila i druhá smluvní strana (soukromý provozovatel) [126], [127].	

Literatura

- [1] ČT24. *V Ostravě si korupce říká Dědic*. [online]. 2. 2. 2015. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [2] BÁRTEK, Dalibor; WOLLNER, Marek. *Reportéři ČT: Ostravský Janoušek*. [online]. 2. 2. 2015. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [3] SYNKOVÁ, Kateřina. *Hejtman Novák: Jde o účelový útok na ČSSD a v některých případech i na mě*. [online]. 11. 7. 2014. Dostupné na www.parlamentnilisty.cz
- [4] RAČÁKOVÁ, Drahomíra. *Zmanipulované zakázky z Magistrátu ve Frýdku-Místku řeší soud*. 13. 12. 2014. ČT1. Relace: Týden v regionech – Ostrava.
- [5] ŠRUBAŘ, Martin; CHOLEWA, Marek. *Státní zástupce poslal před rokem k soudu i primátora*. 3. 2. 2015. Frýdecko-Místecký a Třinecký deník.
- [6] ŠTALMACH, Darek. *Nechci, aby Frýdek-Místek vedli veksláci, řekla exsenátorka. A odešla*. [online]. 27. 1. 2015. Dostupné na <http://ostrava.idnes.cz>
- [7] POLÁČEK, Michal. *Přerovští politici dostali podmínky. Zvýhodňovali firmu při zakázkách*. [online]. 20. 11. 2014. Dostupné na <http://olomouc.idnes.cz>
- [8] POLÁČEK, Michal. *Soud znovu potrestal přerovské politiky za zvýhodňování firmy v zakázkách*. [online]. 23. 9. 2015. Dostupné na <http://olomouc.idnes.cz>
- [9] STEFANIDESOVÁ, Jitka; BARTONÍČEK, Radek. *Kauza prodeje příbramské polikliniky: Byla vítězná obálka prázdná?* [online]. 18. 3. 2014. Dostupné na <http://praha.idnes.cz>
- [10] (BAN). *I přes odpor veřejnosti prodá Příbram polikliniku*. [online]. 19. 12. 2011. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [11] GOLIS, Ondřej. *Odložil stíhání hejtmana Řiháka. Teď u něj expolicista hlídá zakázky*. [online]. 5. 2. 2013. Dostupné na www.lidovky.cz
- [12] FOJČÍKOVÁ, Zuzana. *Policie znovu prověří prodej kliniky v Příbrami*. 21. 3. 2013. Mladá fronta Dnes.
- [13] ČTK. *Krajské státní zastupitelství v Praze zrušilo stíhání čtyř lidí kvůli prodeji polikliniky*. [online]. 3. 10. 2014. Dostupné na <http://domaci.ihned.cz>
- [14] HOFRICHTEROVÁ, Eva. *Rathův nesmrtelný pomníček*. 3. 2. 2014. Týden.
- [15] BARTONÍČEK, Radek. *Policie šetří exšéfa kraje kvůli ochraně*. 20. 5. 2014. Mladá fronta Dnes.
- [16] GOLIS, Ondřej. *Řihákův první úředník přihrál milence statisíce. Za co? Nikdo neví*. [online]. 5. 2. 2014. Dostupné na www.lidovky.cz
- [17] BARTONÍČEK, Radek; STEFANIDESOVÁ, Jitka. *Kritizovaný exšéf hejtmanství dostal na starosti krajský dům seniorů*. [online]. 1. 4. 2014. Dostupné na <http://praha.idnes.cz>
- [18] KEDROŇ, Radek. *Získal zakázku a teď si ji sám zkontroluje*. 22. 4. 2010. Hospodářské noviny.
- [19] POKORNÝ, Marek. *Podezřelá zakázka brněnské techniky: Vše bylo v pořádku, říká správní rada*. [online]. 26. 4. 2010. Dostupné na <http://byznys.ihned.cz>
- [20] VUT V BRNĚ. *Stanovisko vedení VUT v Brně k článkům zveřejněným ve dnech 20. až 22. 4. 2010*. [online]. 22. 4. 2010. Dostupné na www.vutbr.cz
- [21] MARTÍNEK, Roman; MAREŠ, Miroslav. *Radní Kraje Vysočina odmítli miliony korun v kauze sypače*. 15. 1. 2015. Jihlavský deník.
- [22] MARTÍNEK, Roman. *Státní zástupce poslal před soud politiky Libora Joukla a Jana Míku*. [online]. 27. 3. 2015. Dostupné na <http://havlickobrodsky.denik.cz>
- [23] ZLINSKÝ, Milan. *Kauza Petržílek u soudu neskončí, vlivný člen krajské ČSSD je nemocný*. [online]. 9. 11. 2012. Dostupné na <http://pardubice.idnes.cz>

- [24] ZLINSKÝ, Milan. *Další část nahrávky: miliony měl podnikatel získat předražením letiště*. [online]. 11. 1. 2012. Dostupné na <http://pardubice.idnes.cz>
- [25] ŤOPEK, Martin. *Připadal jsem si jako méněcenný, líčí vazbu manažer zatčený za Kladruby*. [online]. 26. 6. 2013. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [26] Magistrát města Karlovy Vary. *Usnesení Rady města*. [online]. 26. 2. 2013. Dostupné na www.mmkv.cz
- [27] MACHÁČEK, David; WOLLNER, Marek. *Reportéři ČT: Černá je dobrá*. [online]. 22. 9. 2014. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [28] NEUMANNOVÁ, Jana; WOLLNER, Marek. *Reportéři ČT: Příliš levné Vary*. [online]. 29. 6. 2015. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [29] PROKOP, Petr. *Kauza Golf Resort Karlovy Vary*. [online]. 30. 6. 2015. Dostupné na <http://top09karlovyvary.cz>
- [30] Magistrát města Karlovy Vary. *Hlasování zastupitelů č. 69*. [online]. 24. 3. 2015. Dostupné na www.mmkv.cz
- [31] Magistrát města Karlovy Vary. *Usnesení Rady města*. [online]. 2. 11. 2010. Dostupné na www.mmkv.cz
- [32] ŠTĚTINA, Marek. *K. Vary: stará rada ještě prodává majetek*. 3. 11. 2010. ČT 1. Relace: Události v regionech – Praha.
- [33] DUCHOŇ, Radek. *Spor o Lázně III rozhodne soud, na který se obrátí nové vedení města*. [online]. 16. 11. 2010. Dostupné na <http://vary.idnes.cz>
- [34] BRUŠTÍK, Antonín. *Prodej Lázní III je zřejmě neplatný*. 17. 8. 2011. ČT 1. Pořad: Události v regionech – Praha.
- [35] (ZED). *Spor o Lázně III má podle magistrátu řešení: 180 milionů korun a jsou vaše*. 15. 5. 2012. Mladá fronta DNES – karlovarský kraj.
- [36] KALINOVÁ, Ivana. *Lázně III patří definitivně městu*. [online]. 30. 3. 2012. Dostupné na <http://karlovarsky.denik.cz>
- [37] HAUPTMANN, Werner. *Reakce primátora na trestní oznámení*. [online]. 8. 11. 2010. Dostupné na www.mmkv.cz
- [38] Magistrát města Karlovy Vary. *Hlasování zastupitelů č. 61*. [online]. 4. 9. 2012. Dostupné na www.mmkv.cz
- [39] Magistrát města Plzně. *Usnesení zastupitelstva města Plzně číslo ZMP:027*. 2. 4. 2009. Dostupné na <https://usneseni.plzen.eu>
- [40] VALENTA, Jiří. *Lesk a bída parkovacího domu Rychtářka v Plzni*. [online]. 2. 3. 2013. Dostupné na www.parlamentnilisty.cz
- [41] NEDVĚD, Jaroslav. *Parkovací dům za čtvrt miliardy využívá v Plzni jen 40 řidičů denně*. [online]. 1. 7. 2011. Dostupné na <http://plzen.idnes.cz>
- [42] MILOTA, Lukáš. *Parkovací domy v centru Plzně si získávají stále větší oblibu*. [online]. 8. 9. 2015. Dostupné na www.rozhlas.cz
- [43] OPAVSKÝ, Milan; KNITL Martin. *Opavští zastupitelé zvedli ruku pro obchod, který se zapíše do historie*. 16. 9. 2008. ČRo-Ostrava. Pořad: Události regionu.
- [44] ČTK. *Město Opava chce koupit obchodní centrum Slezanka za 270 miliónů korun*. [online]. 8. 9. 2008. Dostupné na www.novinky.cz
- [45] PILÁŘOVÁ, Marta. *Slezanka*. 22. 4. 2009. ČT 1. Relace: Události v regionech – Ostrava.
- [46] OPAVSKÝ, Milan; JECKELOVÁ, Jana. *Opavská radnice si neví rady s obchodním domem Slezanka*. 16. 8. 2011. ČRo-Ostrava. Pořad: Události regionu.
- [47] KŮS, Martin. *Zastupitelé tlačili, primátor bod o Slezance stáhl z jednání*. 23. 6. 2010. Opavský a Hlučinský deník.

- [48] TELAŘÍKOVÁ, Denisa. *Slezance svitla naděje na záchranu*. 13. 2. 2015. Právo.
- [49] HORÁK, Jan. *Ústecký primátor je podezřelý, že podváděl při žádosti o eurodotaci*. [online]. 27. 2. 2013. Dostupné na <http://usti.idnes.cz>
- [50] ROP SEVEROZÁPAD. *Vyjádření ke schválení dotace na projekt „Dostavba hotelového komplexu Větruše“*. [online]. 6. 12. 2010. Dostupné na www.nuts2severozapad.cz
- [51] PÁLKOVÁ, Šárka. *Zakázka byla předražená desetkrát. Přesto sněmovna poslankyni nevydala*. [online]. 12. 6. 2014. Dostupné na www.lidovky.cz
- [52] HORÁK, Jan. *To obvinění je jako blbý sen, divil se politik u soudu*. 13. 10. 2015. Mladá fronta Dnes.
- [53] OTCOVSKÝ, Karel. *Kvůli vítání občánků v Ústí stíhán primátor i poslankyně*. 24. 4. 2014. Právo.
- [54] ČTK. *Státní zástupce podal obžalobu na osm lidí v kauze ROP Severozápad*. [online]. 20. 12. 2013. Dostupné na www.novinky.cz
- [55] PELIKÁN, Aleš. *Poškození machinacemi s dotacemi ROP Severozápad chtějí dvě miliardy*. [online]. 9. 9. 2014. Dostupné na www.novinky.cz
- [56] JANOUŠEK, Artur. *Nepamatuji se, popřela s pláčem dotační úřednice výpověď proti Koudovi*. [online]. 5. 2. 2015. Dostupné na <http://usti.idnes.cz>
- [57] DRCHAL, Václav. *Odposlechy z korupční kauzy: Přijede Petr, šoupni mu něco*. [online]. 27. 2. 2012. Dostupné na www.lidovky.cz
- [58] ČTK; LIDOVKY.CZ. *Kauza Severozápad: Kušníerz dostal za korupci 7,5 roku*. [online]. 12. 7. 2012. Dostupné na www.lidovky.cz
- [59] (IZI); ČT24; ČTK. NS: *Tresty v kauze ROP Severozápad byly zmírněny nezákonně*. [online]. 12. 7. 2012. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [60] JANOUŠEK, Artur. *Vlivný člen ODS staví načerno rezidenci v chráněné krajině*. [online]. 28. 7. 2009. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [61] KINDOVÁ, Veronika; ŠEBESTA, Zbyněk. *Milan Zemaník – nový ředitel Krajského úřadu Ústeckého kraje*. [online]. 16. 4. 2008. Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [62] JANOUŠEK, Artur. *Vlivný člen ODS může přijít o dům, ombudsman objevil pochybení*. [online]. 15. 4. 2010. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [63] HORÁČEK, Aleš; JANOUŠEK, Artur. *„Kmotr“ z ODS Oulický musí zbourat jednu z černých staveb, rozhodl úřad*. [online]. 28. 12. 2010. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [64] KRATOCHVÍL, Luboš; VESELÝ, Jan. *Nečasův vzkaz „kmotru“ Oulickému: Černé stavby patří zbourat*. [online]. 25. 6. 2010. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [65] JANOUŠEK, Artur. *Oulický zbořil první černou stavbu, zastřešený vjezd nahradil plot*. [online]. 6. 4. 2011. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [66] ČTK; CHLEBNÁ, Lucie. *„Kmotr“ z ODS Oulický musí u svého domu zbourat opěrné zdi*. [online]. 20. 5. 2011. Dostupné na <http://usti.idnes.cz>
- [67] HORÁK, Jan. *„Kmotr“ Oulický získal zpětně povolení na černé stavby, jiné přestavěl*. [online]. 7. 11. 2011. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [68] BALDOVÁ, Tereza. *Vlivný člen ODS staví načerno bez povolení úřadů*. 28. 7. 2009. ČT 1. Relace: Události.
- [69] NOHL, Radek. *Kmotr ODS bez pokuty. Je to chyba, říká úřad ombudsmana*. [online]. 14. 5. 2012. Dostupné na <http://zpravy.aktualne.cz>
- [70] WOLLNER, Marek; NEUMANNOVÁ, Jana. *Pronájem hraničních přechodů kmotrům ODS*. [online]. 8. 10. 2012. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [71] ZASTUPITELSTVO ÚSTECKÉHO KRAJE. *Usnesení č. 100/25Z/2008*. [online]. 30. 4. 2008.

- Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [72] ZASTUPITELSTVO ÚSTECKÉHO KRAJE. *Usnesení č. 70/26Z/2008*. [online]. 25. 6. 2008. Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [73] RADA ÚSTECKÉHO KRAJE. *Usnesení č. 22/120R/2008*. [online]. 16. 7. 2008. Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [74] NEJVYŠŠÍ SOUD. *Usnesení 26 Cdo 937/2013*. [online]. 17. 7. 2013. Dostupné na <http://kraken.slv.cz/26Cdo937/2013>
- [75] HANÁČKOVÁ, Magdalena. *Pronájem bývalých hraničních přechodů*. [online]. 13. 9. 2012. Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [76] ZASTUPITELSTVO ÚSTECKÉHO KRAJE. *Zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 29. 6. 2015*. [online]. 29. 6. 2015. Dostupné na www.kr-ustecky.cz
- [77] ČTK; PRÁVO. *Policie zasahuje v úřadu pro rozdělování dotací*. [online]. 22. 3. 2011. Dostupné na www.novinky.cz
- [78] KRAJSKÁ ZDRAVOTNÍ. *Krajská zdravotní, a.s.: O nás: Informace o společnosti*. [online]. 4. 3. 2015. Dostupné na www.kzcr.eu
- [79] HORÁČEK, Aleš. *Policie obvinila už všechny bývalé členy představenstva Krajské zdravotní*. [online]. 10. 7. 2013. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [80] LIDOVKY.CZ; ČTK. *Ředitelem Krajské zdravotní bude Petr Fiala, obviněný za předražené přístroje*. [online]. 12. 2. 2014. Dostupné na www.lidovky.cz
- [81] IBEHEJ, Jaroslav. *Ukončení vyšetřování případu Krajská zdravotní*. [online]. 20. 2. 2014. Dostupné na www.policie.cz
- [82] ČTK. *Soud řeší zakázky Krajské zdravotní, obžalovaní vinu odmítají*. [online]. 17. 9. 2015. Dostupné na www.ceskenoviny.cz
- [83] AKTUÁLNĚ.CZ. *Manažer vyšetřované Krajské zdravotní převzal doly*. [online]. 19. 2. 2012. Dostupné na <http://zpravy.aktualne.cz>
- [84] PŠENIČKOVÁ, Jana. *Exprimátor Kittner dráždí politiky. Drží funkce v důležitých firmách*. [online]. 14. 9. 2015. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [85] ŠŤASTNÁ, Lucie. *Statutární město Liberec – Kancelář tajemníka – Odpověď na dopis ze dne 6. 2. 2011*. [online]. 7. 2. 2011. Dostupné na <http://docs.liberec.cz>
- [86] KŘEPEL, Miroslav. *Statutární město Liberec – 2. zasedání zastupitelstva města dne 5. 3. 2009*. [online]. 5. 3. 2009. Dostupné na <http://docs.liberec.cz>
- [87] KITTNER, Jiří; PALOÚŠ, Ivo. *Usnesení z 3. zasedání Zastupitelstva města Liberec, konaného dne 29. 3. 2007*. [online]. 29. 3. 2007. Dostupné na <http://docs.liberec.cz>
- [88] WOLLNER, Marek; LANDA, Lukáš. *Mistrovství světa v podivném utrácení peněz*. 9. 3. 2009. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [89] LIBEREC 2009. *Kasper: Liberec 2009 představuje nový milník pro MS v klasickém lyžování*. [online]. 1. 3. 2009. Dostupné na www.liberec2009.com/cz
- [90] ČTK. *Organizátor lyžařského MS v Liberci je v konkurzu*. [online]. 16. 1. 2012. Dostupné na www.denik.cz
- [91] AKTUÁLNĚ.CZ. *MS Liberec 2009*. [online]. 16. 2. 2012. Dostupné na www.aktualne.cz
- [92] BÁRTOVÁ, Eliška. *Tak jsem jim to napálil aneb jak zbohatnout na MS*. [online]. 26. 2. 2009. Dostupné na <http://zpravy.aktualne.cz>
- [93] VODSEĎÁLEK, PETR; ČTK. *Bývalý rektor i podnikatel zůstali nevinní*. 1. 4. 2015. Liberecký deník.
- [94] PLUHAŘ, Adam; MIKULIČKA, Jan. *V kauze prodeje městských pozemků dostalo 23 zastupitelů podmínku*. [online]. 16. 10. 2015. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [95] TRDLA, Martin; PLUHAŘ, Adam. *Začal soud s 23 zastupiteli Liberce. Viní je z prodeje*

- pozemků pod cenou*. [online]. 21. 10. 2013. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [96] PROKOP, Dan; PROKOPOVÁ, Milada. *Liberečtí zastupitelé prodali pozemek pod cenou, 23 z nich čelí obvinění*. [online]. 19. 11. 2008. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [97] PLUHAŘ, Adam. *Soud zastavil stíhání 23 zastupitelů obžalovaných za prodej pozemků*. [online]. 28. 4. 2011. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [98] ČTK. *Nejvyšší soud znovu otevřel kauzu zastupitelů Liberce*. [online]. 3. 1. 2013. Dostupné na <http://zpravy.aktualne.cz>
- [99] TRDLA, Martin. *Třadvacet libereckých zastupitelů je nevinných, řekl soud*. [online]. 7. 2. 2014. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [100] REGIONÁLNÍ RADA NUTS II SEVEROVÝCHOD. *Centrum podpory Geotermálního využití energie*. [online]. 8. 8. 2011. Dostupné na www.rada-severovychod.cz
- [101] LUBAS, Miloslav. *Evropské peníze vyženou z kostela drogy i bezdomovce*. 17. 4. 2012. Mladá fronta DNES.
- [102] LUBAS, Miloslav. *Půta si podle policie vzal minimálně část úplatku, hrozí mu až 12 let*. [online]. 19. 11. 2014. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [103] PLUHAŘ, Adam. *Hejtman Martin Půta: Mám čisté svědomí, žádné peníze jsem nikdy nevzal*. [online]. 13. 12. 2014. Dostupné na <http://liberec.idnes.cz>
- [104] PACLÍKOVÁ, Adéla. *Obviněný v kauze Půta: Zakázka byla cinknutá*. 6. 10. 2015. Mladá fronta Dnes.
- [105] ZEMAN, Bohumil. *Poslali miliony do kraje*. 8. 12. 2008. Mladá fronta Dnes.
- [106] JANOUŠEK, Artur. *Primář vyhozený za článek v novinách se vzdal místa, které vysoudil*. [online]. 27. 6. 2013. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [107] ČERNÝ, Ondřej. *Primáře vyhodili za článek v novinách, soud řeší platnost výpovědi*. [online]. 17. 1. 2012. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [108] ČERNÝ, Ondřej; HORÁČEK, Aleš. *Výpověď primáře vyhozeného za článek o akci odborů neplatí, řekl soud*. [online]. 27. 2. 2012. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [109] JANOUŠEK, Artur. *Lékař, kterého vyhodili za článek v novinách, dostal cenu za statečnost*. [online]. 10. 2. 2014. Dostupné na <http://usti.idnes.cz>
- [110] (RAV). *Policie obvinila hejtmana Rozbořila a další tři lidi*. [online]. 15. 10. 2015. Dostupné na www.novinky.cz
- [111] (JAS); (MHR). *Obviněný hejtman Rozbořil se seznámil s odposlechy, trvá na své nevině*. [online]. 24. 11. 2015. Dostupné na www.novinky.cz
- [112] ONDERKA, Vladimír; KUBIŠTOVÁ, Pavla; ČTK. *Sobotka v Olomouci nepochodil, hejtman Rozbořil odmítl rezignovat*. [online]. 16. 10. 2015. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [113] ČTK; LIDOVKY.CZ. *Hejtman Rozbořil přečkal jednání krajského zastupitelstva. Jsem nevinný, zopakoval*. [online]. 18. 12. 2015. Dostupné na www.lidovky.cz
- [114] (JAS). *Byl jsem ve špatný čas na nesprávném místě, tvrdí obviněný hejtman Rozbořil*. [online]. 15. 10. 2015. Dostupné na www.novinky.cz
- [115] ŠVERDÍK, Michal. *Politici brali od firem dary, Pišťák rezignoval*. 14. 9. 2015. Mladá fronta Dnes.
- [116] ŠVERDÍK, Michal. *Bral dary od firmy, teď pro ni pracuje*. 30. 11. 2015. Mladá fronta Dnes.
- [117] ŠVERDÍK, Michal. *Po aféře s dary chce Mačák zase do voleb, „doma“ hlasy získal*. 3. 12. 2015. Mladá fronta Dnes.
- [118] KAMENSKÝ, Stanislav; ŠVERDÍK, Michal. *Politici vzali od firem statisícové dary, podle policie zákon neporušili*. [online]. 5. 2. 2016. Dostupné na <http://olomouc.idnes.cz>

- [119] NEVYHOŠTĚNÝ, Martin. *Policie obvinila budějovického primátora Thomu, hrozí mu až deset let.* [online]. 6. 9. 2012. Dostupné na www.lidovky.cz
- [120] ČT24. *Státní zastupitelství zastavilo stíhání primátora Thomy.* [online]. 13. 12. 2012. Dostupné na www.ceskatelevize.cz
- [121] ORHOLZ, Pavel. *Policie znovu obvinila budějovického primátora kvůli zakázce.* [online]. 3. 5. 2013. Dostupné na www.novinky.cz
- [122] ČTK; LIDOVKY. *Soud poslal českobudějovického exprimátora Thomu na 5 let do vězení.* [online]. 20. 1. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [123] ZELENKA, Jakub. *Pět let za mřížemi? Je to vendeta v podání ODS, říká exprimátor Thoma.* [online]. 10. 2. 2016. Dostupné na www.lidovky.cz
- [124] ORHOLZ, Pavel. *Přihrál jsem jim kšeft, pomohli nám ve volbách, naznačil Thoma na nahrávce.* [online]. 31. 10. 2012. Dostupné na www.novinky.cz
- [125] NFPK. *Poliklinika Praha 6.* [online]. 15. 9. 2015. Dostupné na www.nfpm.cz
- [126] LUDVÍK, Matěj. *Praha 6 znovu převezme polikliniku, zaplatí 40 milionů korun.* [online]. 13. 2. 2016. Dostupné na <http://prazsky.denik.cz>
- [127] JANIŠ, Petr. *Spory o milióny pro nájemce polikliniky.* 18. 2. 2016. Právo.
- [128] HOLECOVÁ, Simona. *Případ Palas: Jak důležité je nečekat, až stopa vychladne.* [online]. 5. 10. 2015. Dostupné na <http://neovlivni.cz>
- [129] MAZANCOVÁ, Hana; KEDROŇ, Radek. *Minus 10 milionů. Senátor Palas postavil penzion z černých peněz, míní policie.* [online]. 5. 10. 2015. Dostupné na www.lidovky.cz
- [130] KUBIŠTOVÁ, Pavla; TŘEČEK, Čeněk. *Soud poslal Kottovy na 7,5 roku za mříže, označil je za strůjce korupce.* [online]. 7. 4. 2015. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [131] GOLIS, Ondřej. *V práci si tancoval a bral sto tisíc. Nikdo neví za co, píše o Kottovi z kauzy Rath soudce.* [online]. 13. 10. 2015. Dostupné na www.lidovky.cz
- [132] KUBIŠTOVÁ, Pavla; TRACHTOVÁ, Zdeňka; PÁNEK, Jiří. *Rath dostal trest 8,5 roku vězení a propadnutí 21 milionů. Odvolal se.* [online]. 23. 7. 2015. Dostupné na <http://zpravy.idnes.cz>
- [133] VESELOVSKÝ, Martin. *Vězení? Nejde mi vůbec o nic, jsem s tím srovnán, tvrdí Rath.* [online]. 31. 7. 2015. Dostupné na <http://video.aktualne.cz/dvttv>